

LEOPOLDOV

2/2016

**DNES s úsmevom,
ale aj bez neho...**

Na námestí položili basu na máry

Tento rok sa nefašiangovalo len v základnej škole. Pripomenúť si zvyky našich predkov sa podujalo aj mesto v spolupráci s učiteľmi a žiakmi základnej školy. V utorok 9. februára v neskoršie popoludnie, keď už fašiangy slabli spolu so slnečným svetom, na námestí privítala zíduvších sa Mestečanov primátorka mesta a pripomenula, že veselý *fašank* alebo *fašanek* sa zvykol ukončiť pred začiatkom pôstneho obdobia aj v Mestečku tzv. pochovávaním basy, symbolu hudby a veselosti. Program aktívne podporili žiaci základnej školy v choreografii a dramaturgii pani učiteľiek Adrašikovej a Šokovej a pána učiteľa Macáška. Z neďalekého Verešvára vtipné i polovážne fašiangové pásmo si pripravil súbor Verešvaran a pomáhala mu pri tom Verešvaranka. A čože by to bolo fašiangy bez tradičných dobrôt? Pani kuchárky z jedálne základnej školy pripravili takmer štyristo výborných šišiek. Pomocníčky p. Lídia Ďurišová a Mária Krausová ich rozdávali Mestečanom, ktorí prišli oplakať pochovávanú basu. Samozrejme, žartovný akt viedol príležitostný farár s ešte príležitostnejšími miništrantmi, ba pripravené boli aj provizórne „máry“, na ktoré basu napokon uložili. Okrem plačiek a smútiacich Mestečaniek sa odprezentovali aj ďalšie postavy a na nerušený priebeh smútočného aktu dohliadal príslušník Verejnej bezpečnosti.

(jh, foto: iv)

Mesto podporilo záujmové organizácie

Hoci sa v rozpočte mesta priebežne mierne zvyšuje položka určená na podporu športových, spoločenských a záujmových organizácií pôsobiacich v meste, nedá sa úplne uspokojiť očakávanie žiadateľov. „Podporu mesta nemožno vidieť len v podobe priamych dotácií pridelených organizácii na jej činnosť z grantového programu mesta v konkrétnom roku na základe jej žiadosti, ale aj v podobe nepriamych dotácií, ktoré za organizácie hradí mesto, resp. mesto ich od organizácií nepožaduje. Napríklad za to, že organizácia používa na svoju činnosť mestské pozemky alebo sa stretáva v mestských budovách, ktoré treba vykurovať, upratovať, prípadne organizácia požiada mesto o zabezpečenie dajakej služby a pod.“ zhodujú sa členovia finančnej komisie mestského zastupiteľstva. Na ich podnet pracovníčky mestského úradu pripravili pre zastupiteľstvo prehľad jednotlivých takýchto položiek. Nepriamu podporu mesta si vyžaduje činnosť nie všetkých organizácií, čo vyplýva z povahy ich činnosti. Prehľad nepriamych dotácií ukázal, že mesto v takejto podobe, ktorú bežne ani nevnímame, podporuje každoročne činnosť organizácií čiastkou vyše 43 tisíc eur. Ak by sme k nim prirátali priame dotácie, vyšlo by z toho, že mesto sa zúčastňuje na činnosti organizácií čiastkou takmer 67 tisíc eur ročne (teda asi dva milióny korún). Niektoré organizácie si pomáhajú dofinancovať svoju činnosť aj z iných zdrojov sponzorsky – dvoma percentami z daní, aj zo strany členov konkrétnych organizácií a ich podporovateľov – osobitne v prípade športových organizácií.

Výsledky analýzy nájdú uplatnenie v prípadných úvahách o zefektívnení grantového programu a možno aj v lepšej propagácii jednotlivých organizácií. V tomto roku poslanci rozhodli v podobe priamej dotácie na činnosť organizácií z rozpočtu mesta 23 tisíc 700 eur. Organizácie s identifikačným číslom: Rímskokatolícka cirkev – farnosť Leopoldov (1000 €), mestský stolnotenisový klub (1750 €), Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska (150 €), Leopoldovský tenisový klub LTC (900 €), nohejbalový klub (700 €), Leopoldovský jazydec-

ký klub Oklahoma (1000 €), ZO Slovenský zväz telesne postihnutých a PCCH (1300 €), o. z. Šanec (2900 €), MTK Leopoldov 14000 €). Okrem toho mesto v plnej výške podporilo žiadosti organizácií bez identifikačného čísla alebo ich aktivity: rehabilitačné cvičenie (200 €), oddiel rekreačnej telesnej výchovy a športu (200 €), joga pre všetkých (150 €), neregistrovaní stolní tenisti (200 €), NS Skarabeus (750 €), Mestečkanka (600 €).

(jh, foto: mr, vm)

Koniec ťahaníc s pozemkami pod školou

Nevysporiadané pozemky pod školou mestu ako zriaďovateľovi školy do značnej miery bránili možnosti uchádzať sa o čerpanie finančných prostriedkov osobitne z rozpočtu EÚ na rekonštrukciu škôlky. A tak priebežne mesto zo svojho rozpočtu financovalo výmenu okien, výmenu podláh a ďalšie potrebné práce, ktoré mali zlepšiť energetickú bilanciu školy, ale aj komfort v nej. Škola však bude potrebovať ďalšie financie, pomohlo by aj jej zateplenie...

Projekt majetkovoprávneho vysporiadania pozemkov nachádzajúcich sa v južnej časti školského areálu a sčasti aj pod budovou školy (1517 m²) začal v spolupráci s riaditeľkou školy Oľgou Galčíkovou už primátor Ladislav Piovarči v rokoch 2004 a 2005, no k dohode medzi mestom a cirkvou nedošlo. V rokovaníach so správcami farnosti aj s vtedajším arcibiskupom J. Sokolom pokračoval primátor Milan Gavorník. Arcibiskupský úrad vtedy navrhoval, aby mesto pozemok odkúpilo za trhovú cenu, prípadne bol ochotný pristúpiť na zámenu pozemkov v intraviláne mesta. Vtedajší správca farnosti Marian Ondrejka v roku 2008 navrhol vedeniu arcibiskupského úradu (AÚ) v prípade predaja pozemkov mestu znížiť sumu asi na polovicu, keďže mesto výrazným spôsobom participovalo na opravách kostola, organu, okien a podobne. Ďalšiu možnosť predložilo mesto – výmena pozemkov pod školou za pozemok pod mestským úradom. Vedenie arcibiskupského úradu nesúhlasilo s týmito možnosťami a v roku 2010 sa mesto na jeho vedenie obrátilo znovu, jednou z možností bolo aj odkúpenie pozemkov za cenu do 10 eur za meter štvorcový. Cenu AÚ pokladal za nevýhodnú a ani ďalšie návrhy výmeny pozemkov neboli úspešné. Jedno podobné stretnutie dokonca absolvovali na arcibiskupskom úrade okrem primátora aj poslanci mesta. No ani ďalšie aktivity neboli úspešné – hoci vedenie mesta v roku 2012 spísalo so správcom farnosti Jozefom Sudorom zmluvu o predaji pozemkov za 12 eur za meter štvorcový, ekonomická rada AÚ s predajom nesúhlasila a odporučila uzatvoriť nájomné zmluvy a vyrúbiť mestu nájom za pozemky pod školou a aj za ďalšie pozemky, čo vtedy vzbudilo vo vedení mesta aj v zastupiteľstve nevôľu.

Nové možnosti otvorili zmeny vo vedení mesta aj farnosti. Téma akiste pomohlo, že v rokovaníach sa „vymenil vzduch“. Za rokovací stôl o nej si v novej situácii znovu sadli nový správca farnosti Patrik Bacigál a primátorka Terézia Kavuliaková. V zmysle rokovaní svojich predchodcov primátorka pripravila všetky možné riešenia výmeny pozemkov a v prípade neúspechu výmeny navrhli predaj štyroch pozemkov pod školou za sumu uvedenú v zákone (18,58 eura za meter štvorcový). Keďže sa ukázalo, že mesto nevlastní pozemky, ktoré by boli na výmenu vhodné, poslanci ešte minulý rok rozhodli, že pozemky od cirkvi kúpia za dohodnutú cenu (celkovo vyše 28 tisíc eur). S riešením napokon súhlasil aj trnavský arcibiskupský úrad a bodku za viac ako 10 rokov trvajúce rokovania napokon dalo podpísanie zmluvy 2. marca. Mestu i škole sa tým nielenže uľahčí v prípade výziev prístup k čerpaniu verejných zdrojov na rekonštrukciu, zateplenie školy a pod., ale aj sa zjednoduší postup pri akýchkoľvek zmenách v jej areáli.

(jh, foto: vm)

Parlamentné voľby sa aj v Leopoldove skončili prekvapujúco

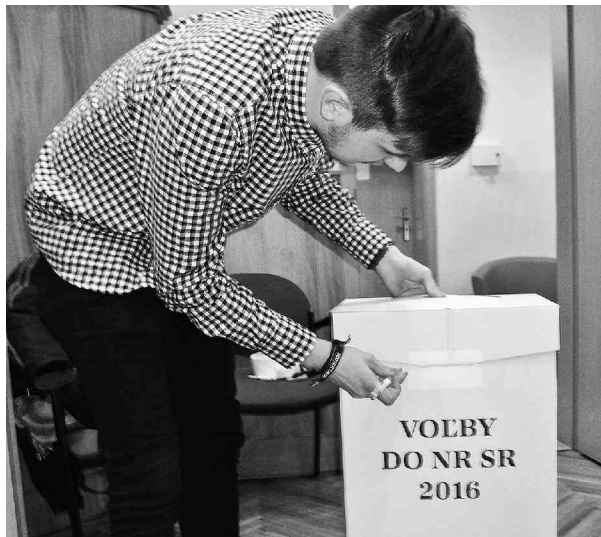
Aj v tohtoročných parlamentných voľbách, ktoré sa uskutočnili 5. marca, boli v meste vytvorené tri volebné okrsky a v každom na priebeh volieb dohliadalo približne desať členov volebnej komisie. V ÚVTOS a ÚVV mesto nezriadilo samostatný okrsk – tamojších voličov navštívili členovia volebnej komisie s urnou. Aj keď odhady hovorili o rekordnej účasti na voľbách, oproti predchádzajúcim sa na Slovensku zvýšila účasť o 0,71 percenta voličov. V Leopoldove však prišlo k urnám až o 1,69 % voličov viac ako pred štyrmi rokmi.

	1.	2.	3.	mesto
zapísaných voličov	1149	1084	1165	3398
zúčastnili sa	711	678	829	2218
odovzdali obálku	698	672	824	2194
zaslali z cudziny	13	4	5	22
počet platných hlasov	697	669	820	2186

účasť vo voľbách – mesto Leopoldov: 65,27 %, Slovenská republika: 59,82 %

V tohtoročných voľbách sa pomerne výrazne premiešali hlasy nielen v celoslovenskom meradle, ale najmä v Leopoldove, kde sa s výrazným nárastom dlhodobo umiestňovali tradičné politické strany. Tento rok sa situácia zmenila pravdepodobne aj značnou obmenou voľičskej základne. Napríklad pokým pred štyrmi rokmi takmer 52 percent Leopoldovčanov volilo Smer - SD, v tomto roku strana v meste získala len necelých 34 percent. Pomerne výrazne si z tradičných strán polepšila v Leopoldove SNS (pred štyrmi rokmi dosiahla len 2,76 %), naopak, v porovnaní s predchádzajúcimi voľbami o viac ako polovicu hlasov v Leopoldove prišlo KDH.

Kým v minulých voľbách by Leopoldovčania do parlamentu poslali tri strany (Smer, OLANO, KDH), po týchto je to až šesť zoskupení. Až do tohtoročných volieb sa ukazovalo,

že všeobecne neetablované a príležitostné politické strany u leopoldovského voliča majú len mizivú šancu uspieť. O to prekvapivejšie v Leopoldove boli výsledky Kotlebovej či Kollárovej strany, čo opäť naznačuje obmenu voličov v meste. Ak by parlament v marci zostavovali Leopoldovčania, poslali by doň poslancov za Smer, OLANO – NOVA, SaS, Kotleba – LS NS, SNS a Sme rodina – B. Kollár (v celoslovenských výsledkoch sa do parlamentu dostali Smer, OLANO – NOVA, SaS, Kotleba – LS NS, Most – Hírd, #Sieť a Sme rodina – B. Kollár).

	okrsok	1.	2.	3.	mesto	%	SR %
Smer – sociálna demokracia	227	236	275	738	33,76	28,28	
Obyč. ľudia a nezáv. osob. (OLANO – NOVA)	85	98	160	343	15,69	11,02	
Sloboda a Solidarita	87	68	88	243	11,12	12,10	
Kotleba – Ľudová strana Naše Slovensko	73	80	59	212	9,7	8,04	
Slovenská národná strana	59	50	62	171	7,82	8,64	
Sme rodina – Boris Kollár	54	40	51	145	6,63	6,62	
Kresťanskodemokratické hnutie	30	29	44	103	4,71	4,94	
#Siet	33	29	27	89	4,07	5,60	
Most – Híd	16	13	15	44	2,01	6,50	
Strana zelených Slovenska	7	6	11	24	1,1	0,67	
Komunistická strana Slovenska	5	7	7	19	0,87	0,62	
Slovenská občianska koalícia	8	9	1	18	0,82	0,83	
Strana TIP	5	0	6	11	0,5	0,72	
Vzdor – strana práce	3	1	1	5	0,23	0,12	
Odvaha – Veľká národná a proruská koalícia	0	0	4	4	0,18	0,13	
Strana moderného Slovenska (SMS)	1	2	0	3	0,14	0,17	
Demokrati Slovenska – Ludo Kaník	0	0	3	3	0,14	0,07	
Šanca	0	1	2	3	0,14	0,25	
Koalícia Spoločne za Slovensko	3	0	0	3	0,14	0,06	
Strana maďarskej komunity – MKP	0	0	3	3	0,14	4,04	
Slovenská demokrat. a kresťanská únia – DS	1	0	0	1	0,05	0,26	
Priama demokracia	0	0	1	1	0,05	0,13	
Maďarská kresťanskodemokr. aliancia – MKSz	0	0	0	0	0,0	0,09	

Celoslovenské štatistiky sme čerpali zo stránok <http://volby.wz.sk/> a <https://volbysr.sk/>.

Pripravil J. Hladký.

Požiar na Trolaskoch bol úmyselný

Hlohovskí hasiči nadržanom 9. marca zasahovali pri požiari dvoch automobilov v Leopoldove na Gucmanovej ulici. Požiar bol ohlásený krátko pred 4. hodinou ráno. V čase príchodu hasičov na miesto udalosti sa obidve vozidlá nachádzali pred rodinným domom a boli celé zachvátené plameňom. Na likvidáciu požiaru boli použité dva vysokotlakové prúdy a 1 C prúd. „Príčinou vzniku požiaru bolo úmyselné zapálenie áut neznámou osobou. Následkom požiaru vznikla majiteľovi priama materiálna škoda predbežne vyčíslená na 17 tisíc eur,“ informovala nás kpt. Bc. Júlia Kedrová, odborná inšpektorka a hovorkyňa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Trnave.

(ra)

Čo zostalo nedopísané

Nedlho po slávnostnej prezentácii knižky poviedok, spomienok a esejí Ivana Szabóa Žaby na Troslakoch zavítal publicista, novinár, spisovateľ a maliar Ivan Szabó do svojho rodiska opäť. V priestoroch knižnice sa 9. marca stretol so svojimi bývalými spolužiakmi-vlakármí a obyvateľmi mesta, ale prekvapením aj pre samotného spisovateľa bola návšteva jeho spolužiakov z vysokoškolského štúdia, ktoré absolvoval na vtedajšej Pedagogickej fakulte v Nitre. Leitmotívom leopoldovského stretnutia v mestskej knižnici bola beseda s autorom nielen o samotnej knihe a jej príprave, ale aj o tom, čo všetko sa do knižky už nepodarilo dostať, a to aj životné peripetie autora oceneného viacerými prestížnymi novinárskymi cenami. Priateľskú atmosféru milého stretnutia sprevádzalo aj noblesné uvedenie podujatia spisovateľovou spolužiačkou Emíliou Harsányiovou, ktorej sekundovali Ingrid Vidová a občas aj primátorka Terézia Kavuliaková. „Nás len teší, že knižka si stále nachádza svojich čitateľov, dokonca sa na nás listami obracajú Exleopoldovčania alebo rodáci s prosbou, aby sme im poslali zo štyri exempláre. Bola by som rada, keby si knižka našla dostatok priaznivcov aj medzi mladými, pretože je nielen dokumentárna, spomienková, ale v mnohom by mohla byť aj inšpirujúca,“ povedala po stretnutí primátorka mesta.

(jh)

Rekonštrukcia štadióna sa začne asi v máji

Po štyridsiatich rokoch sa budova MTK dočká rozsiahlej rekonštrukcie. V tomto čase už mal štadión MTK vo svojom vynovenom šate slúžiť športovcom, no ukázalo sa, že niekoľkoročná projektová dokumentácia z viacerých dôvodov nevyhovovala tým, ktorí budovu používajú najviac – futbalistom. Mestské zastupiteľstvo po dohode s MTK preto rozhodlo, že rekonštrukciu odložia dovedy, kým sa projektovo nevyriešia detaily, ktoré by mali nielenže vplyv na efektívnu funkčnosť budovy, ale aj na jej dlhodobjšie fungovanie bez ďalších opráv.

V decembri minulého roka sa podarilo dokončiť realizačnú projektovú dokumentáciu a pred Veľkou nocou prebehlo verejné obstarávanie na výber dodávateľa prác. „V tejto chvíli sa tento proces ešte dokončuje, no pred podpisom zmluvy sa chceme stretnúť s uchádzačmi a spýtať sa na niekoľko dôležitých detailov v súvislosti s neprimerane nízkou cenou prác,“ vysvetľuje primátorka mesta T. Kavuliaková. Realizácia projektu bola vypočítaná na 470 tisíc eur, podľa ceny z výberového konania by sa mala uskutočniť za 313 tisíc eur.

Projekt sa sústreďuje najmä na interiér budovy – zvonka zostane jej charakter nezmenený. Samozrejme, zvonka sa uskutočnia všetky potrebné opravy, vymenia sa okná, budova sa zaťepľí a napokon bude opatrená novou fasádou. Okrem toho, že sa v budove vymenia podlahy, pribudnú nové šatne, sprchy, toalety, WC pre návštevníkov. Upraví sa aj bezprostredné okolie vstupu do areálu. Predstavitelia MTK sú presvedčení o tom, že oprava zvýši komfort športovcom, ale takisto aj návštevníkom a fanúšikom.

„Lehota na dodanie, resp. dokončenie diela je stanovená na šesť mesiacov, ale boli by sme radi, keby sa práce podarilo dokončiť skôr. Futbalistov sme požiadali, aby v čase najväčšej pracovnej aktivity sa pokúsili zápasy odohrať po dohode s partnerskými klubmi vonku, v ostatných prípadoch požiadame o súčinnosť stolných tenistov, aby futbalisti mohli pred zápasmi využívať ich šatne a tamojšie zázemie,“ dodáva primátorka.

(jh)

Unikátny objav vo viedenskom archíve

Alessandrina, Gonzaga, Chigi, Ungeria, Boemia...

Maďarskému historikovi Györgovi Domokosovi sa prednedávnom podaril zaujímavý objav. V rozsiahlom archíve Dvorskej vojnovnej rady vo Viedni so súdobým názvom *Hofkriegsrat* (1556 – 1773, potom ju vystriedalo ministerstvo vojny) sa mu podarilo objaviť doteraz neznáme dokumenty, ktoré prezrádzajú, aké názvy mali dostať brány leopoldovskej pevnosti a jej jednotlivé bastióny. K názvom sa pritom vyjadroval nielen cisár Leopold I., ale i samotný pápež Alexander VII., ktorý na Petrovom stolci pôsobil v rokoch 1655 – 1667. K aktu pomenovania častí leopoldovskej pevnosti však napokon nedošlo. Prečo, to zatiaľ nevedno. Názvy brán a jednotlivých súčastí pevnosti sa podnes zachovali napríklad v prípade pevností Komárno a Nové Zámky. V Komárne mali svoje vlastné názvy brány, bastióny (bašty) a dokonca aj ravelíny, teda malé pevnostky vysunuté pred hradby medzi bastiónmi. Tieto pevnostky (ravelíny) boli aj pri leopoldovskej pevnosti, no po roku 1856 boli postupne rozobrané a zrovnané s okolitým terénom. V Komárne tak poznajú napríklad Leopoldovu bránu, Ferdinandovu bránu, Ravelín imperátorky (teda Márie Terézie), Bastión sv. Xavera, Bastión Anjela Strážneho a podobne. Podobné názvy mali aj súčasti pevnosti v Nových Zámkoch, ktorú nechal cisár Karol III. v roku 1725 zbúrať: Forgáčova (Forgachova) bašta, Žerotínova bašta, Cisárska bašta, Česká bašta a ďalšie.

Jedna z brán sa mala volať podľa prezidenta

Jednotlivé názvy mali väčšinou patrónsku funkciu, teda mali symbolicky zabezpečiť ochranu objektu, alebo sa prideliť na znak úcty najčastejšie k svetskej osobe. A ako to bolo v prípade Leopoldova? Ivo Vondrovský v prvom zväzku knižky *Sta viator* poznamenal, že bastióny leopoldovskej pevnosti sa na výkresoch označovali písmenami alebo

Pope Alexander VII

rímskymi číslicami. Napokon sa zaužíval systém, že rímskou číslicou I bol označený bastión naľavo od východnej brány pevnosti a číslovanie bastiónov pokračovalo ďalej v smere hodinových ručičiek (teda k západnej bráne a potom zasa k východnej). Končilo sa tak bastiónom VI napravo od východnej brány pevnosti.

Gy. Domokosovi sa podarilo zistiť, že poľný maršal Louis Raduit de Souches, ktorý v roku 1664 riadil komisiu vyberajúcu vhodnú lokalitu pre novú pevnosť a napokon neskôr aj dozeral na stavbu pevnosti, zaslal v auguste 1665 panovníkovi na odobrenie pôdorys novej pevnosti aj jeho popis. Ten obsahoval aj návrhy na pomenovanie jednotlivých baští a brán. Maršal de Souches navrhol pre brány názvy *Porta Alessandrina* a *Porta Gonzaga* (latinské slovo *porta* znamená brána). Pokúsili sme sa o týchto názvoch zistiť viac...

Motivácia názvu *Porta Alessandrina* nie je úplne jasná. Okrem toho, že *Alessandrina* je

talianske ženské meno, názov môže odkazovať aj na občianske meno pápeža a neskoršieho svätca Pia V., pôvodným menom Michele Alessandrino. Svoje meno dostal podľa toho, že sa narodil v mestečku Bosco pri Alessandrii na severe Talianska. V boji proti Turkom dohodol so Španielskom a Benátkami vytvorenie účinnej námornej ligy, ktorá definitívne porazila turecké námorníctvo v roku 1571. S Leopoldovom jeho meno mohlo spájať to, že podobný úspech sa historicky očakával aj od leopoldovskej pevnosti, ale na súši.

Pomerne jednoznačná je motivácia názvu navrhovaného pre druhú bránu pevnosti – *Porta Gonzaga*. Pomenovaná mala byť s najväčšou pravdepodobnosťou podľa poľného maršala Hanibala Gonzagu (Annibale Franz Maria Fürst Gonzaga, 1602 – 1668), ktorý práve v tom období bol prezidentom Dvorskej vojnovnej rady vo Viedni (1665 – 1668). Podľa neho sa nazýva aj bastión postavený vo Viedni pri Dunaji v rokoch 1662 – 64 (*Gonzagabastei*). Menej pravdepodobná je možnosť, že názov poľný maršal de Souches navrhol na počesť neskoršieho svätca a jedného zo spoluzakladateľov Spoločnosti Ježišovej (jezuitov) Alojza Gonzagu (1568 – 1591), patróna mládeže, ktorý pochádzal z toho istého rodu ako poľný maršal Hanibal Gonzaga. Zaujímavosťou je, že ďalší člen tohto rodu, Ľudovít, pôsobil aj v leopoldovskej pevnosti vo funkcii prvého kapitána hradu a tu tento gróf v mladom veku v roku 1673 aj zomrel. Pochovali bol v krypte Kostola sv. Leopolda v pevnosti. Žiaľ, v matrike úmrtí v pevnosti sme k tomuto roku záznam o jeho smrti nenašli.

Bastión na počesť pápeža

Maršal de Souches ďalej navrhol, aby sa šesť bastiónov nazvala menami *Chigi*, *Ungeria*, *Boemia*, *Moravia*, *Silesia* a *Austria*. Okrem prvého sú všetky jednoducho identifikovateľné a mali sa nazvať podľa historických latinských alebo talianskych názvov častí monarchie „susediacich“ s Leopoldovom – Uhorsko (tal. *Ungheria*), Čechy (tal.

Boemia), Morava (Moravia), Sliezsko (lat. *Silesia*) a Rakúsko (Austria).

Gy. Domokos vysvetlil motiváciu názvu šiesteho bastióna Chigi. Od spomínaného pápeža Alexandra VII. sa totiž očakávalo, že finančne podporí výstavbu leopoldovskej pevnosti. Alexander VII., občianskym menom Fabio Chigi, totiž pochádzal zo slávneho talianskeho bankárskeho rodu Chigiovcov. Hlava cirkvi však najprv potrebovala vedieť, na čo poskytne peniaze, preto si pápež vyžiadal informáciu o plánoch, náčrt pevnosti a jej popis. Či sa tieto dokumenty napokon aj k nemu dostali a či stavbu aj podporil, na to je potrebný ďalší výskum.

Ako sa skončilo cisárovo váhanie?

Ako píše Gy. Domokos, návrhom sa zaoberal aj cisár Leopold I. V roku 1665 však na základe návrhu poľného maršala nerozhodol o názvoch obranných prvkov a svoje rozhodnutie oddialil. Rozhodol však, že jedná brána sa má nazývať *Chisiana*. Je možné, že názov Chisiana (a či možno Chigiana) vznikol deformáciou pápežovho občianske-

ho priezviska Chigi. Podľa neho sa mal na návrh de Souchesa napokon aj volať jeden z bastiónov. Gy. Domokosovi zatiaľ nie je jasné, prečo brána mala podľa cisárovhov rozhodnutia dostať tento názov namiesto bastióna, ako pôvodne navrhoval de Souches.

Pre nás zatiaľ zostáva otázkou aj to, ktorým bránam a ktorým bastiónom mali patriť konkrétne uvedené názvy. Na to bude potrebné získať kópiu plánov poľného maršala de Souchesa.

Nedoriešená záležitosť s názvami bašt sa objavila pred vojenskou radou a pred panovní-

kom aj v roku 1673, keď brány pevnosti už boli dokončené a aj bastióny a vonkajšie opevnenie boli v obranyschopnom stave. Leopold však ani vtedy o názvoch nerozhodol, ale posunul otázku späť vojenskej rade na ďalšie premýšľanie. Je možné, že časom sa tento zatiaľ osemročný príbeh hľadania vhodných názvov pre časti leopoldovskej pevnosti podarí ďalším výskumom osvetliť celý.

Juraj Hladký, obrázky: wikipedia.sk

Denisa Martincová pripravuje svoju štvrtú knižku

V Leopoldove vyrástlo viacero ľudí, ktorí majú blízko k literatúre. Nie však len ako čitatelia, ale aj ako jej tvorcovia. Väčšinou však aktívne tvorili až vo svojich nových domovoch. Ich tvorba si našla svoje publikum medzi dospelými, ktorých zaujíma svet techniky či rôzne zabudnuté príbehy, ale dokonca aj medzi deťmi. V Leopoldove však žije úspešná autorka literatúry, ktorá svoju tvorbu zasvätila predovšetkým ženám. Je to Denisa Martincová a v našej mestskej knižnici sa prvého apríla stretla so svojimi čitateľkami a aj kamarátkami. Samozrejme, prišla aj jej mama, ktorá ju všetkom podporuje a je jej veľkou oporou.

Stretnutie by sme spokojne mohli nazvať besedou, aj keď to bolo predovšetkým milé stretnutie naplnené úprimnými rozhovormi a popretkávané zaujímavými otázkami čitateľiek. A tak autorka počas besedy vyhlásila súťaž o najzaujímavejšiu otázku a výhrou bola jej najnovšia kniha Šarlotin anjel spolu s jej vlastnoručným venovaním. Na spontánne otázky čitateľiek o jej knižkách, rodine a iných témach odpovedala literárna hostka bez problémov. A tak sa návštevníčky besedy dozvedeli aj to, že pani spisovateľka má dve deti a ako sama povedala, jej dospelá dcéra je jej najlepšia kamarátka a dôverníčka a syn je pubertiak, ktorý skúša, koľko toho zvládne. V oboch deťoch vidí svoju budúcnosť. „Z besedy sme si odnášali príjemný pocit. Sme poctení, že sme mohli osobne spoznať ďalšiu úspešnú autorku, rodáčku z nášho mestečka, a navyše milú spoločníčku,“ poznamenala jedna z návštevníčok vydareného podujatia, ktoré pripravila pracovníčka mestskej knižnice Michaela Haringová.

Dozvedeli sme sa aj to, ako sa dostala k románom. Aby unikla bolesti z napohľad zmareného života, pani spisovateľka na začiatku písala básne. Sú to básne životom skúšanej ženy, neopísateľného strachu o jej deti a udalostí okolo nej. Medzi také básne patria lyrické výpovede s priliehavými názvami *Fénix*, *Vyznanie*, *Zlom života*, *Milenci*, *Generácie* alebo *Mŕtve srdce*. Od písania básní ku knihám to bol len krôčik.

Jej prvá kniha *Ženy vyhnané z raja* vyšla v marci 2014 vo vydavateľstve Motýľ. Kniha mala mimoriadny úspech. Je písaná na základe skutočných udalostí, keď sa jej rozpadlo manželstvo. Píše otvorene o veciach, o ktorých iní mlčia. Je to aj odkaz mužom, ako veľmi dokážu ublížiť svojou ľahostajnosťou tam, kde by mala byť ich zodpovednosť. Je jedna z tých žien, ktoré vychovávajú svoje deti samy. Jej druhá kniha *Tajomstvo bábik*, ktorá vyšla v apríli 2015 rovnako vo vydavateľstve Motýľ, spracúva veľmi ťažkú, až intímnu tematiku. Kniha sa snaží priblížiť bolesť a utrpenie detskej zneužívannej duše, ktorá neprebolí ani v dospelosti. Je to silný a emotívny román, ktorý je popretkávaný najrôznejšími emóciami. Pútavo a bez tajností vložila na papier skutočný príbeh rodiny, keď bezohľadný a chorý mužský člen rodiny ničil a šikanoval všetkých vôkol seba vrátane detí, ktoré sa stali obeťami zvrhlých chýtok chorého muža, muža pedofila.

Tretia kniha *Šarlotin anjel* vyšla v českom vydavateľstve Brána v roku 2015 v slovenskom jazyku a čoskoro vyjde i v češtine. Kniha je iná ako predchádzajúce dve, chytí vás za srdce a čitateľa donúti zamyslieť sa nad všednosťami bežných dní. Každá kapitola či strana mala svoje kúzlo a poznanie. Príbeh je veľmi silný a zároveň čarovný. Čitateľ si po prečítaní knihy viac uvedomí pravé hodnoty života, ako sú láska, pokora, nezištná pomoc. Je to kniha, ktorá nám ukáže, čo je v živote zlato a čo iba pozlátko.

Pani Martinčová nám prezradila, že momentálne píše svoju štvrtú knihu, ktorá sa bude volať *Nebo na dlani*. Mala by vyjsť na začiatku tohto leta a my veríme, že sa budeme môcť s autorkou naživo podeliť o svoje pocity a dojmy aj z tejto knižky.

Michaela Haringová, jh

Mestečanka

chce písať novú históriu hudby v meste

V Leopoldove sa po rokoch rodí nová tradícia domácej mestskej hudobnej skupiny. Po dlhej odmlke – pokiaľ ide o hudobné zoskupenia – sa k slovu hlásia staronoví Leopoldovčania. Len nedávno vznikla skupina Mestečanka, ktorej názov sa zrodil logicky – od starého pomenovania dnešného Leopoldova. Zatiaľ má trochu členov a už majú za sebou niekoľko vystúpení aj na mestských kultúrnych a spoločenských podujatiach. My sme sa boli pozrieť na jednej z ich skúšok v bývalej budove obvodného oddelenia polície, ktorá dnes patrí mestu, kde Mestečanka pravidelne nacvičuje.

Prázdne priestory, z ktorých jedna miestnosť predsa len nie je úplne opustená. A z nej sa ozývala ľudová pesnička pretavená do súčasného šatu. Tak nás privítali (zatiaľ) traja členovia Mestečanky – hráč na akordeón Vladimír Vranák, ktorý je aj jej kapelníkom, bubeník Pavol Karaba a basgitarista Ľuboš Slávik. Hneď na úvod mi povedali, že sú radi, že konečne môžu cvičiť na jednom a stabilnom mieste. Všetci totiž majú svoje trpké skúsenosti s nacvičovaním v domácich priestoroch. Basgitaru v paneláku, akordeón v obývačke popri televíznych správach či bubnovanie v pivnici sa nie vždy stretnú s pochopením rodiny. Aj keď to nemusí byť také vyhranené, no ideálnejšie je mať svoj priestor na cvičenie, kde sa kapela môže

stretávať a nacvičovať aj spoločne.

Ako vznikla Mestečanka? „Pomáhal som v dychovke Dvorníčanke a nemali sme bubeníka. Oslovil som Pavla Karabu, či by nám tam nešiel pomôcť. Samozrejme, išiel. Mal v pivnici elektrickú biciu súpravu a cvičil tam. Neskôr som zobral akordeón a hrali sme len tak pre radosť. Povedali sme si, že je škoda hrať len tak pre seba. Napadlo nám, že by sme sa mohli na mestskom úrade sa spýtať, či by nemali pre nás nejakú miestnosť na skúšanie. Výhľadovo sme sa totiž chceli prezentovať aj na kultúrnych podujatiach v meste. Slovo dalo slovo a dohodli sme sa. Naše aktivity privítali,“ hovorí Leopoldovčan Vladimír Vranák. Poznáme ho z viacerých podujatí, no hlavne z jesennej prehliadky súťaže Vráťme Slovensku harmoniku. Tam sa pravidelne predstavuje ako súťažiaci už od vzniku podujatia. „Do kapely som sa dostal prostredníctvom svojho otca. Hrával na akordeóne a aj ja som trochu skúšal, no neskôr som sa naučil hrať na gitare. Takže som to kombinoval. V Mestečanke som pôvodne hral som na akordeóne, ale kolegom som pripomenul, že hram aj na gitare. Tam by sa hodila basgitaru. Reku, vyskúšam, aj keď som na ňu nikdy nehral. A vyšlo to,“ hovorí Ľuboš Slávik, ktorého spolu s jeho otcom Ivanom poznajú Leopoldovčania prostredníctvom rodinného zoskupenia

Slávikovcov z leopoldovských „harmoník“. Dalším členom kapely je Pavol Karaba. Dlhé roky žil v Trnave, ale región v okolí Leopoldova a Červeníka dôverne poznal. V súčasnosti je už Leopoldovčanom. „Začínal som v deviatej triede, kde sme si povedali, že založíme bítovú kapelu. Bolo to v 60. rokoch, aj preto sme hrávali pesničky od Rolling Stones alebo Beatles. Dali sme si názov Blue Wings a hrávali sme až do času, kým sme nešli na vojenčinu. Skupina sa rozpadla. Potom sme sa stretli až po rokoch, keď sme mali okolo šesťdesiatky. V Červeníku sme sa stretli na spomienkovom koncerte. Odvtedy sa stretávame raz do mesiaca, skúšame a občas sa predstavíme aj na nejakej akcii,“ hovorí Pavol Karaba. Keďže kapela Blue Wings patrila domovsky do Červeníka, leopoldovské účinkovanie Pavla Karabu prišlo až teraz, vďaka vzniku Mestečanky. Od čias ambiciózných a úspešných aktivít Mariána Piovarčího sa veru organizovanej hudbe tohto typu v Leopoldove nedarí. „Chceli sme dať niečo dohromady, pretože tu nie je žiadna kapela, ktorá by sa predstavovala na mestských podujatiach. Oslovovali sme našich rovesníkov, no väčšina z nich sa už hrať veľmi nechcelo. Pýtali sme sa aj mladších, no keďže sa venujeme ľudovej hudbe, nemali vzťah k tomuto žánru,“ hovorí Pavol Karaba, ktorý si po rokoch rýchlo oživil cvik a techniku hrania. Donedávna bola kapela limitovaná aj technikou. „Mali sme požičanú ešte staršiu apa-

ratúru Tesla, kvalita hudby a stará technika – to nebolo ono. Mesto nám poskytlo finančný príspevok s tým, že si zakúpime aparatúru. So starou sa nedalo vôbec hrať, tá nová je silnejšia a môžeme vďaka nej vystupovať aj na väčších akciách vonku,“ hovorí Vladimír Vranák, ktorý si tento rok kúpil aj nový akordeón. Elektrické bicie si pochvaľuje aj Pavol Karaba. „Akustické bicie prehlušujú neraz ostatné nástroje a spev. Elektrické sa dajú pohodlne nastavovať pokiaľ ide o hlasitosť tak, aby bolo všetky nástroje rovnomerne počuť,“ hovorí.

Kapela sa minulý rok relatívne úspešne rozbehla. Po niekoľkých skúškach sa predstavili na viacerých podujatiach. Doteraz spríjemnili podujatia napríklad seniorom i zdravotne postihnutým, návštevníkom vianočných trhov na predvianočnej kapustnici na námestí alebo na spomínanom festivale Vráťme Slovensku harmoniku. Vladimír Vranák nám ukazuje plán akcií na tento rok. Po minuloročnom rozbehu majú veľké ambície a chceli by sa predstavovať čo najčastejšie. Okrem skladieb z nášho regiónu hrajú moravské a české ľudové pesničky a skladby moravských, českých a slovenských dychovíek. V budúcnosti by chceli zoskupenie rozšíriť aspoň o dychový nástroj a trojica hudobníkov by najmä privítala speváčku. Ak by sa záujemkyňa o miesto speváčky v Mestečanke našla, môže nechať na seba kontakt na mestskom úrade.

Text a foto: Martin Jurčo

Pavol Karaba

Vladimír Vranák

Ľuboš Slávik

Plánované kultúrne podujatia v našom meste

30.4.2016 (sobota)	Stavanie mája a veselica v Novom Pranieri
6.5.2016 (piatok)	Návšteva maďarskej samosprávy
8.5.2016 (nedeľa)	Deň matiek, spomienka pri príležitosti oslobodenia nášho mesta
10.5.2016 (utorok)	Kvapka krvi
14.5.2016 (sobota)	Pochod Jalšové a pivný festival
28.5.2016 (sobota)	Deň detí
4.5.2016 (sobota)	Beh mestom a cyklistická súťaž
1.7.2016 (piatok)	Rozlúčka so školou
9.7.2016 (sobota)	Výlet na kúpalisko
29.07. – 31.07.2016	Leopoldovské hody
6.8.2016 (sobota)	Výlet na kúpalisko
12.08.2016 (piatok)	Deň zdravia
27.08.2016 (sobota)	Súťaž vo varení gulášu
3.9.2016 (sobota)	Vráťme Slovensku harmoniku
17.9.2016 (sobota)	Krumplové hody
29.9.2016 (štvrtok)	Posvätenie bastiónov a brán pevnosti
28.10.2016 (piatok)	Lampiónový sprievod
30.10.2016 (nedeľa)	Výlet na Smolenický zámok
15.11.2016 (utorok)	Kvapka krvi
4.12.2016 (nedeľa)	Mikuláš
9.12.2016 (piatok)	Vianočná akadémia v ZŠ
10.12.2016 (Sobota)	Vianočné trhy

Informácie o pripravovaných akciách sú orientačné, aktualizovať ich budeme priebežne v časopise Leopoldov, prostredníctvom mestského rozhlasu, na výveskách, na webo-

VČERA, DNES A ZAJTRA (11)

Sila hlasu

Patrím do generácie mužov, ktorá si užila základnú vojenskú službu v sedemdesiatych rokoch minulého storočia v plnom rozsahu sedemstotridsiatic dní. Ako jeden z mála môžem povedať, že to neboli stratené dni. Možno aj preto, že popri drvení morzeovky som mal to šťastie, že som v mojej posádke robil aj premietača a fotografa. Skladba filmov bola v tých časoch skoro „jednofarebná“ tak ako dnes, len z opačnej strany spektra, a preto som veľmi často v plechových prepravkách prinášal filmy sovietskeho pôvodu. Návštevnosť posádkového kina bola azda aj preto zväčša mizerná napriek tomu, že vojakom zatvoreným v kasárňach bolo často jedno, ako trávil nekonečne vlečúci sa čas. Dnes si už ani nepamätám pre kolkých som vtedy premietal sovietsky strihový dokument Obyčajný fašizmus. Pomyslel som si, že to bude klasická viac ako dvojhodinová nuda, ktorá mi ale pri obsluhu hrmotajúcich premietaciek málokedy prekážala. Nevedel som si predstaviť, že sa niekto bude dívať na taký dlhý dokumentárny film. Určite som nebol sám, kto sa vtedy mylil - zostal som nalepený na priezore premietacej kabíny a zakladanie filmových pásov ma tentoraz vyrušovalo.

Odvtedy uplynulo už štyridsať rokov a ja som film Obyčajný fašizmus videl ešte mnohokrát a vždy vo mne zanechal silnú emotívnu stopu. Vrcholné dielo režiséra Michaila Romma bol výborný dokument o strašných zverstvách, ktoré dokázal človek človeku pripraviť. Nezabudnuteľný celovečerný film so silným odkazom pre každého humánne založeného človeka z neho však pre našich divákov urobilo predovšetkým sprievodné slovo vo výnimočnej interpretácii skvelého českého herca, spisovateľa, humoristu a glosátora.

Určite ho poznáte – bol Krásnym princom v rozprávke Byl jednou jeden král, doktorom Faustom v komédii Kam čert nemůže či ústrednou postavou cyklu televíznych talk-show Hovory H.

Miroslav Horníček.

Čudujete sa, ako môže herec, humorista s takouto vizitkou, dôstojne zastať úlohu na komentári dokumentu zachycujúceho také tragické udalosti dejín, akou bola druhá svetová vojna? Nuž, môže, a vynikajúcim spôsobom.

Je zrejmé, že k ironii až k sarkazmu smerovali aj skladba filmu a pôvodný komentár, ktoré obrazovú stránku filmu umocňujú. Horníčková práca s hlasom a jeho spôsob interpretá-

cie však tento 128-minútový dokument povýšila na úroveň strhujúceho hraného filmu. Ba na dielo, ktoré by mnohé hrané filmy veľmi vysoko prevýšilo. Povestné forbíny (predscény) s Janom Werichom, Hovory H, rozsiahla práca v rozhlas a štipľavý Horníčkov humor sa zúročili aj na „háklivej“ pôde ľudského utrpenia viac ako dôstojne. Dynamika jeho rozprávania pri ironizácii absurdných praktík nacionalizmu až po alarmujúci apel nad jeho hroznými výsledkami, boli a zostali nena-podobiteľné.

Videl som tento film aj s inými komentármi, napríklad aj s vynikajúcim slovenským spítkom Igorom Štefucom. Profesionálne odvedená práca, pri všetkej úcte, však neprekonal žáner televíznych či rozhlasových správ. Film mal niekoľko českých aj slovenských dabingových verzií a dokonca vyšiel po prevrate aj na DVD, bohužiaľ, nie s Horníčkovým slovom. Vo všetkých týchto verziách už divák vnímal aj niektoré tendenčné prvky, keď jeden totalitný režim kritizoval druhý. V Horníčkovom podaní však z neho dýchala výnimočná vierohodnosť, silný humanistický a protivojnový odkaz. Sila hlasu tu tentoraz nedopĺňala silnú obrazovú informáciu, ale bola rovnocenným prvkom, ktorý umocňoval celkový výsledok.

Majster slova z tejto snímky urobil najlepší vojnový dokumentárny film, aký som kedy videl. Odporúčam ho vidieť každému ako memento, pretože obľudná kniha Mein Kampf a jej idea, ktorú vo filme uložili do sarkofágu, straší a bude strašiť navždy...

Váha hlasu

Všetko zbytočne... Ešte som ani neposunul túto úvahu na korektúru a už ju musím meniť. Medzitým sa totiž uskutočnili parlamentné voľby 2016. Istý líder, ktorý si vybudoval politickú kariéru na základe permanentnej kritiky jedného človeka, sa na nás usmieval z bilbordov a upozorňoval, že vo voľbách pôjde o všetko. Preňho „všetko“ nepochybne znamenalo niečo iné ako pre mňa, ale až teraz si uvedomujem, že veľa naozaj strácame, bohužiaľ, jeho, ale aj našou zásluhou. Pár protestných zhromaždení nič nenapraví. A protestovať vlastne proti slobodnému rozhodnutiu voličov je asi nezmysel. Slepota kompletného slovenského politického spektra, atomizácia pravicových strán, permanentné štekanie a hašterenie aj vo vlastných radoch doviedlo voliča do bezvýchodiskovej situácie bez možnosti výberu solídnych a stabilných zástupcov. Slepota ale, zdá sa, postihla aj voliča, čo ho ale neospravedľuje. Zodpovední sme všetci. Aj ja, za to, že už dlhé roky som svoj hlas nečinne premrhával. Mal som ho použiť, nie z presvedčenia, pretože potom by som si naozaj nemal koho vybrať. Mal som podporiť zoskupenie, ktoré malo najväčšiu šancu kreirať stabilnú vládu, pretože asi vo veľmi skoro sa opakujúcich voľbách by to mohlo byť zoskupenie, ktoré v grafických vyjadreniach prílišne dostalo farbu hnedú... To potom bude to „všetko“, o čo prideme.

Som šokovaný, že z 2 218 obyvateľov Leopoldova, ktorí odovzdali svoj hlas, si takmer 10% vybralo fašizmus!

Kolké z vás sú matky alebo otcovia, alebo sa chystáte na rodičovstvo, kolkí nepoznáte svoje (azda možno aj židovské, či nie úplne „čisté“ alebo majoritné) korene a vloženie svojho hlasu sa do budúcnosti možno sami vystavujete ohrozeniu života – otvárate sarkofág ideológie, ktorá už raz doviedla ľudstvo na pokraj skazy. Kolkí z vás, dvestodvanásť, si uvedomujete, čo to pripravujete pre svoje deti alebo pre svojich starých rodičov? Ak to neviete, pozrite si film Obyčajný fašizmus, ktorý by vám azda mohol napovedať, čomu dávate zelenú a čo ste váhou svojho hlasu podporili...

Fašiangy a Turíce

Dňa 5. februára 2016 žiaci siedmeho ročníka vymenili svoje školské učebnice, zošity a pravítka za masky. V našej škole prebiehalo projektové vyučovanie s názvom Fašiangy, Turíce. Organizačne túto akciu zastrelil pán učiteľ Mgr. Lukáš Macášek v spolupráci s pani učiteľkami Mgr. Alenou Moravčíkovou, Mgr. Evou Svetlíkou a Mgr. Máriou Andrášikovou.

Žiaci 7.A a 7.B triedy mali počas dňa zaujímavý program – postupne sa oboznamovali s tradíciou a zvykmi počas fašiangov,

dozvedeli sa nové informácie, ktoré doposiaľ nepočuli, a naučili sa niečo nové. Samozrejme, naši žiaci nelenili a predviedli aj svoje kulinárske umenie v školskej kuchynke. Tu žiaci pripravili výborné chutovky a typický fašiangový pokrm – šišky s džemom.

Po týchto zaujímavých aktivitách nás naši šikovní siedmáci prekvapili ešte viac – prezliekli sa do najrozličnejších kostýmov a za sprievodu harmoniky zavinšovali všetkým žiakom a pracovníkom našej školy.

v základnej škole

Nevynechali sme však ani zamestnancov mestského úradu a za pochodu piesne Fašiangy, Turíce, Veľká noc príde... zavinšovali naši žiaci aj všetkým zamestnancom MsÚ v Leopoldove.

Po malej prechádzke sa žiaci vrátili naspäť do školy, kde sa s chuťou pustili do priprav typickej a súčasne poslednej zábavy pred fašiangami – karnevalu. Sme veľmi radi, že i tento rok sa prišlo predstaviť hojné množstvo masiek a že bolo skutočne čo obdivovať. Rada rodičov vybrala tie najlepšie

masky, ktoré ocenili zaujímavými cenami. Po vyhodnotení sme sa všetci zabavili v rytme hudby a do tanca nám zahrli šikovní chlapci z deviatej triedy. Tento projektový deň hodnotíme ako veľmi úspešný, samozrejme, ďakujeme aj pracovníkom MsÚ v Leopoldove za pomoc pri organizovaní karnevalu a udeľovaní cien útechy všetkým nevýherným maskám.

Mgr. Lukáš Macášek, Mgr. Simona Šoková

Chcela by som si nájsť dobrú kozmetičku

V ďalšom pokračovaní seriálu, v ktorom postupne predstavujeme rôzne subjekty rozvíjajúce v mestečku svoje podnikateľské aktivity, sa zhovárame s kozmetičkou Janou Brešťanskou. Pôvodom Trnavčanka žila viac rokov v Hlohovci. Tam učila na novozaloženej strednej odbornej škole združenej a napokon sa vydala do Leopoldova. Vyštudovala strednú pedagogickú školu a keďže ju neprijali na vysokú, kde sa chcela venovať výtvarnému umeniu a psychológii, vďaka iniciatíve svojej mamy sa prihlásila na súkromnú nadstavbovú školu pre kozmetičky do Bratislavy. „Odchádzala som s tým, že vydržím mesiac. Škola však bola vynikajúca! A kozmetika sa stala mojím hobby, tak som pri tom ostala,“ chváli po rokoch. Dnes v tomto povolaní pôsobí už dvadsať rokov.

Keď sme si dohovárali stretnutie, nasmerovali ste ma na utorok, keď máte v kozmetike voľný deň. To znamená, že ženy chcú byť krásne už od pondelka?

- Áno, po celý týždeň, celých sedem dní by som v podstate mohla byť vyťažená.

Pracujete aj cez víkendy?

- V sobotu vždy a často aj v nedeľu.

Takže utorok máte voľný namiesto soboty a nedele?

- Nie, to sa venujem inej práci, tiež v súvislosti s kozmetikou, musím pri tom trochu aj cestovať.

V dvojročnej škole ste získali základné vedomosti a zručnosti pre vašu prácu, avšak aj tento odbor sa vyvíja a počas dvadsiatich rokoch praxe ste isto absolvovali aj rôzne doplňujúce kurzy.

- Kozmetológia sa veľmi rýchlo vyvíja, ľudia chcú stále vyzeráť dobre a mladšie. Nemožno ostať iba pri základoch, treba si vedomosti dopĺňať, lebo klienti sú zvedaví, pýtajú sa na nové trendy.

Vaša pleť je veľmi svieža, ste prirodzene upravená a dávate príklad každej žene. Čo by si teda mali ženy v prvom rade všimnúť na svojej tvári? Je to stav pleti alebo zvýraznenie očí, pier či úprava kontúr tváre?

- Slovenky sú veľmi pekné a vedia to o sebe. Základom výrazu tváre je obočie. Keď je pekné, vyniknú vám oči a tie sú na tvári veľmi dôležité. Hovorí sa, že sú oknom do duše človeka. Vyžarovanie nezáleží na tom, či máte plné pery alebo pekné obočie. Dôležité je, aby ste mali čistú a zdravú pleť. Potom už ju človek dokrášli.

Ako ste sa rozbiehali s vlastným podnikaním v tejto branži?

- Bol to nápad môjho manžela, za čo mu veľmi ďakujem. Mne sa to síce spočiatku nezdarilo ako najlepšia myšlienka. Myslela som si, že v takom malom mestečku sa v tejto sfére nepodarí úspešne rozbehnúť. Ľudia sem však začali chodiť od prvého dňa. Vybudovala som si vynikajúcu klientelu, sú to milí ľudia a ja sa na nich vždy veľmi teším.

To znamená, že prišli za vami aj pôvodní zákazníci z vašich predchádzajúcich pracovísk v Hlohovci či Piešťanoch?

- Ani nie. Skôr by som povedala, že to bolo zo zvedavosti. Tu mal predtým svoju pediatrickú ordináciu môj svokor. A keďže bol vynikajúci lekár, mal širokú klientelu a zmena využitia tohto priestoru prirodzene vzbudzovala zvedavosť.

Aká je štruktúra vašej klientely?

- Chodia muži aj ženy. Najmladší ma 13 rokov, chlapec, a najstaršia pani 85. Prichádza z Trnavy, je to veľmi charizmatická a dynamická žena, vyzerá famózne. Určite by ste jej nehá-

dali vek, ale to je skôr vďaka životnému štýlu a kozmetická starostlivosť je už len bodkou jej krásy. Chodia domáci a tiež z okolitých dedín, z Hlohovca, Piešťan, Trnavy i Bratislavy. Mám zákazníkov aj z Viedne, Švajčiarska i New Yorku, to sú tam žijúci Slováci. Podstatná časť chodí raz za mesiac alebo tri týždne a tí zo zahraničia priležitostne.

S akými požiadavkami najčastejšie prichádzajú muži?

- Mladí chlapci riešia väčšinou problémovú pleť, ktorá je zatažovaná aj stresom zo školy alebo z lások. Starší muži vnímajú starostlivosť ako prevenciu, chcú vyzeráť upravené.

Robievate aj líčenia. Na aké príležitosti okrem napríklad plesov či stužkových sa dámy nechávajú líčiť?

- Prichádzajú napríklad pri príležitosti narodeninových osláv. Zvyknem robiť jemné líčenie aj po ošetrení, aby sa človek cítil komfortne, nemal pocit, že je červený alebo podobne.

V salóne máte aj knižnicu. Čítajú klienti, keď relaxujú alebo čakajú?

- Mám veľmi rada knihy a keď mám chvíľu voľna, čítam si. Tu je moje obľúbené miesto. Máme doma veľmi veľa kníh, už ich nebolo kam dať, tak som vytvorila takýto priestor aj tu. Každý, kto sem príde, pozrie si knihy zhora nadol, niečo vytiahne a už som aj nejaké tituly požičala. Myslím si, že knihy by mali patriť ku každému človeku, sú obohacujúce.

Je tu skutočne veľmi pokojné miesto. Skrývate sa tu niekedy aj pred dynamikou rodiny?

- Áno, určite. Manžel síce hovorí, že som workoholička. Ale ja som tu rada, sem patríam.

Je to podľa vás výhoda mať podnikateľský priestor rovno v dome, prísť sem priamo z kuchyne? Alebo aj trochu nevýhoda, keďže ste tu potom zastihnuteľná aj pre riešenie prípadných rodinných záležitostí, čo môže byť niekedy rušivé aj pre zákazníkov?

- Myslím si, že je to veľká výhoda mať podnikanie doma. Nemusíte nikam cestovať, ak aj odbehnem z práce, nie je to nadsada. Mám dve deti, desať- a pätnásťročnú dcéru, takže je lepšie byť im poruke. Máme však dohodnuté pravidlá. Vedia, že musia zaklopať, byť potichu, pretože ľudia sem prídu relaxovať. Nevýhoda spočíva v tom, že niektorí zákazníci si potom myslia, že tu musím byť k dispozícii dvadsať hodín denne (smiech).

Je evidentné, že vaša práca vás baví. Čo považujete vo svojom podnikaní za najnáročnejšie?

- Čas. Pravdaže, každá práca s ľuďmi je náročná. Každý človek je iný, máme rôzne predstavy, požiadavky. Najnáročnejšie je poskytnúť zákazníkovi komfort, aby bol spokojný s odvedenou prácou, aby sa rád vrátil. Dôležité je robiť svoju prácu s láskou.

Neuvažovali ste pribrať si do salónu pracovnú silu?

- Často dostávam túto otázku, ale zatiaľ nie. Jednak som ovplyvnená prácou v kúpeľoch, kde sme mávali naraz dve-tri zákazníčky. Keď som urobila jednej pletovú masku a relaxovala, bolo treba druhej nafarbiť obočie, tretej urobiť masáž. Prosto, pásová výroba. Navyše, tu jeden zákazník mlčky relaxuje, iný sa chce rozprávať. Keby ich bolo viac, navzájom by sa vyrušovali.

Na záver nášho stretnutia vás poprosím o rady pre bežnú dennú starostlivosť o pleť v zimnom období.

Kozmetička Jana Brešťanská

- Najdôležitejšie je vyživovanie. Kedysi bol taký trend, že hydratácia sa neodporúčala, lebo krémy vytvárajú na pleti vodu, tá sa zráža. Teraz sú už krémy oveľa kvalitnejšie. Treba sa však o seba starať celkovo. Mať dostatok spánku, zdravú výživu, prijímať dostatok tekutín. Nezabudnúť sa večer pred spaním odlíčiť. A používať kvalitnejšie kozmetické produkty.

Znamená to, že drahé je lepšie?

- Nie je to pravidlo. Pracovala som aj s veľmi drahou kozmetikou a vysoká cena nezaručovala vždy mimoriadne výsledky. Určite by som si všímala samotnú kozmetickú firmu, jej portfólio a neodporúčam kupovať tie najlacnejšie výrobky. Dôležité je všímaj si, čo dávame na telo. Z toho ide všetko cez kožu do tela a po rokoch to môže spôsobiť aj zdravotné problémy. A môže to byť aj z telového mlieka alebo pletového krému. Aj v rámci biokozmetiky si treba dobre pozrieť informácie na škatulke. A neveriť veľmi reklame.

Čo sa týka striedania značiek kozmetiky, čo by ste odporúčali?

- Ak sme spokojní, značku meniť netreba. Ale v rámci jednej značky môžeme meniť produkty, pretože jeden dlhodobo používaný krém už neskôr nemá žiadané účinky.

Ako sa pri svojej vyťažенosti staráte o pleť vy?

- Dodržiavam to, čo odporúčam aj ostatným. Pokiaľ ide o kozmetickú starostlivosť, rada by som si našla nejakú dobrú kozmetičku.

Iveta Pospíšilová

V MATERSKEJ ŠKOLE ZÁŽITKOVO

V decembri sme sa tešili z úspechu Dominika Szocsa, konkrétne z jeho tretieho miesta vo výtvarnej súťaži na tému Ochránarik očami detí. Ocenený bol na okresnej úrovni práve v deň, keď do materskej školy prišiel Mikuláš, takže jeho radosť bola o to znásobená.

S prebúdajúcou sa jarou sme vyšli s deťmi za hranice mesta a 15. marca sme navštívili hvezdáreň v Hlohovci a s deťmi sme si prezreli aj tematickú výstavu vo vlastivednom múzeu Vesmír očami detí. Deti sa tešili i z vystavených exponátov voľne žijúcich zvierat a veľkonočných ozdôb.

Po týždňi žiaci troch tried 22. marca navštívili akvárium so žralokmi, ktoré zavítalo do nášho mesta. Poďakovanie patrí Mestu Leopoldov, ktoré umožnilo vstup deťom bezplatne. O tom, ako ich zážitok obohatil, svedčia výkresy, na ktorých deti výtvarne vyjadrili svoje zážitky a pocity. V súčasnosti sa pripravujeme na súťaže v prednese básní s názvom Mám básničku na jazyčku, ktorá sa uskutoční v materskej škole, a 19. apríla, ak nám zdravie dovolí, budeme reprezentovať našu škôlku v speve ľudových piesní v Hlohovci.

ZL

Z futbalu...

O jarnej časti súťaže s trénerom Jurajom Bachňákom

Aká bola zimná príprava mužov MTK Leopoldov?

Zimnú prípravu sme začali už 6. januára, odohrali sme halový turnaj O pohár predsedu ObFZ a päť prípravných zápasov, z ktorých sme štyri vyhrali a jeden prehrali. S prípravou mužstva som spokojný, aj keď dochádzka by mohla byť lepšia.

Nastali v tíme zmeny?

V tíme nastali len minimálne zmeny: odišli Martin Poláček, Michal Zachar a Matúš Žemla, ktorí ukončili činnosť z pracovných dôvodov. Prišli Jozef Beko, Mário Harman, obaja zo Šulekova, a Matej Janíček z Červeníka.

Majú Leopoldovčania na to prebojovať sa do vyššej ligy?

V prvom rade musíme mužstvo stabilizovať a vytvoriť hráčom také podmienky, aby neodchádzali do nižších súťaží, ako hrajú v Leopoldove.

Samozrejme, bola by aj ambícia prebojovať sa do vyššej ligy, ale to všetko ukáže čas.

V klube si najskôr hral ako aktívny futbalista, v lete si prebral tím aj ako tréner. Baví ťa táto práca?

Práca trénera nie je jednoduchá, zvlášť keď popri trénovaní hrávam v Leopoldove aktívne futbal. Je to veľmi náročné sklbiť tieto dve veci. A bez podpory mojej rodiny a mojich blízkych by sa to ani nedalo. Táto práca ma naplňuje, či už ako hráča alebo trénera. Futbal je súčasť môjho života.

Z prvých zápasov

Ako dopadlo očakávané derby?

V prvom jarnom kole odohrali 6. marca muži MTK Leopoldov očakávané derby s hostujúcim TJ Družstevník Horná Krupá. Fakt, že išlo o ťažkého súpera, sa potvrdil prvým gólom domácich v 5. minúte a ďalším v 23. minúte. Keď už to vyzeralo, že Horná Krupá bude mať tento zápas navrch, prišiel priamy kop pre Leopoldov a Šuliman znížil na 2:1. Ako skonštatovali aj v Oblastnom futbalovom zväze Trnava, hráči Leopoldova nastúpili do druhého polčasu nabudení, hrali veľmi behavý a útočný futbal, z ktorého boli domáci hráči zaskočení. Väčšie gólové šance však neprichádzali až do 68. minúty, keď dorovnal skóre Švestka z priameho kopu. Zápas dvoch najlepších mužstiev v tabuľke skončil remízou 2:2. Za tím Leopoldova bol vyhlásený ako najlepší hráč zápasu Ľuboš Švestka a za svoj výkon bol ocenený. Gratulujeme!

Spýtali sme sa trénera Juraja Bachňáka, ako je s výsledkom zápasu spokojný: „Do Hornej Krupěj sme necestovali so zámerom prehrať, no zápas sa zo začiatku nevyvíjal v náš prospech a keď súper strelil dva rýchle góly, prvý polčas sme prehrávali 2:1. Druhý polčas sme sa pokúsili hrať ofenzívnejšie, čo sa nám aj vyplátilo v góloch Šulimana a Švestku. Po dorovnaní a po zahodenej šanci Harmana a následne neodpískej jedenástke na nášho

hráča sme mohli odísť aj s plným bodovým ziskom. Naše mužstvo v druhom polčase ukázalo chuť pobiť sa o dobrý výsledok a s bodom som spokojný.“

Výhra v Dehticiach

Druhý zápas odohrali muži MTK Leopoldov 13. marca v Dehticiach, kde začali zle a už v 15. minúte zápasu prehrávali 1:0. Postupne však Leopoldov prebral iniciatívu, čoho výsledkom boli tri góly v rozpätí piatich minút. Hlavou sa presadil Švestka, po ňom skóroval Tvrдый a tretí gól pridal prudkou strelou Harman. Chalani po prvom polčase odchádzali vo vedení 3:1. V druhom polčase Leopoldov poľavil, domáci mali množstvo šancí, z ktorých sa im podarilo skórovať len raz, a to z priameho kopu v 55. minúte. V poslednej minúte zápasu upravil konečný stav na 2:4 Luboš Švestka a potvrdil tak víťazstvo našich.

Bojovne v Majcichove

20. marca sa proti sebe stretli OFK Majcichov a MTK Leopoldov. Zápas sa začal vyrovnane, o čom svedčí aj výsledok 0:0 po prvom polčase. Ten bol pre našich bez výrazných šancí, ako jediný ohrozil brankára strelou z diaľky Enderle. V 36. minúte zraneného Švestku vystriedal Tvrдый. Aj druhý polčas to vyzeralo tak, že zápas sa skončí bez gólu, a to až do 72. minúty, keď našim vyšla útočná akcia. Jozef Beko si prebral prihrávku, obišiel obrancu aj brankára a prihral Harmanovi, ktorý efektne zasekol brániaceho hráča a skóroval do prázdnej brány. Víťazstvo Leopoldova potvrdil Beko v 79. minúte prelobovaním brankára. K priebeh zápasu sa vyjadril aj tréner Bachňák: *„Bol to tretí náročný zápas vonku a hralo sa na zlom teréne. Hrali sme väčšinou na súperovej polovici, kde sme chceli kombinovať, čo sa nám ale nepodarilo, a tak sme si vybojovali minimum šancí. V druhom polčase sme dokázali dvakrát skórovať gólom Harmana a Beka a vyhrali sme zaslúžene.“*

Vítazne aj v Dvorníkoch...

Vítazstvom Leopoldovčanov sa skončil aj zápas, ktorý naši odohrali so ŠK Dvorníkmi na domácom trávniku 27. marca. V prvom polčase si Leopoldov vybojoval viacero šancí (Harman, Lukáčik), no ani jedna sa neskončila gólom. Počas zápasu nepadlo veľa gólov, ale kariet, a to najmä na strane hostí. Jediný gól zápasu padol v 62. minúte. Dal ho Šuliman z nariadenej penalty po faule na Stanislava Lukáčika. Leopoldov si udržal gólový náskok a vyhral nad Dvorníkmi 1:0. K zápasu sa vyjadril aj zranený hráč Luboš Švestka: *„Do zápasu sme vstupovali s jasným cieľom získať plný bodový zisk. Hneď na začiatku sme si vypracovali štyri gólové šance, ktoré sme nedokázali premeniť, za čo nás mohol súper potrestať. Po našich veľkých chybách sme mohli do polčasu ešte dvakrát inkasovať. Po zmene strán bol zápas skôr o bojovnosti a nervozite, ktorá vyústila dvomi oprávnenými červenými kartami pre hostí. V 62. minúte sme si ale dokázali vypracovať sľubnú šancu, keď bol faulovaný Lukáčik a rozhodca ukázal na pokutový kop, ktorý s prehľadom premenil Šuliman. Myslím si, že naše mužstvo má ďaleko na viac ako predviedlo v zápase s Dvorníkmi. Bolo tam množstvo nepresností a nedodržiavania taktických pokynov, ktoré hráčom určil tréner.“*

...a s remízou v Cíferi

2. apríla cestoval Leopoldov po výhru do Cíferu, avšak chalani nenastúpili podľa očakávaní a už v tretej minúte inkasovali gól od domácich. Leopoldov postupne prebral hru, ale prevažne sa hralo v strede ihriska bez výraznejších gólových šancí. Cífer po prvom polčase viedol 1:0. Hneď na úvod druhého polčasu sa podarilo Leopoldovu dorovnať gólom Poláčka v 49. minúte. Aj keď počas druhého polčasu Leopoldov na domácich tlačil, na výhru to nestačilo a remízovali s Cíferom 1:1.

O zápase povedal hráč Stanislav Piovarči: *„Do Cíferu sme išli s cieľom potvrdiť predchádzajúce dobré výsledky a predviesť hru hodnu prvého mužstva tabuľky. Bohužiaľ, nepodarilo sa nám to. Už v tretej minúte sme prehrávali, keď nás domáci potrestali po prvom rohovom kope. Po inkasovanom góle sme sa nevedeli dostať do tempa, chýbalo nám nasadenie,*

moment prekvapenia a hlavne lepší pohyb bez lopty. Cífer nás mohol potrestať druhým gólom, ale domáci útočník sám pred brankárom netrafil bránu. My sme si výraznejšiu šancu nevypracovali. Druhý polčas sme začali lepšie a podarilo sa nám vyrovnať gólom Poláčka. Mali sme síce optickú prevahu, ale našej hre stále chýbal nápad a myšlienka. Mali sme len náznaky šancí a nastrelili brvno po priamom kope Pobjeckého. Domáci hráči bojovným výkonom získali zaslužené bod. Nám síce chýbalo viacero hráčov, ale to neospravedlňuje náš slabý a nevýrazný výkon, ktorý sa ale budeme snažiť vylepšiť už v nasledujúcom zápase so Šulekovom.“

Tabuľka muží

P.Č.	Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.	TJ Družstevník H. Krupá	20	14	4	2	53:16	46
2.	MTK Leopoldov	20	13	6	1	51:15	45
3.	TJ Slovan Červeník	20	9	4	7	45:36	31
4.	OŠK Dolná Krupá	20	8	7	5	30:23	31
5.	OFK Majcichov	20	9	4	7	33:30	31
6.	TJ Slovan Veľké Orvište	20	8	6	6	33:31	30
7.	TJ Družstevník Dechtice	20	8	6	6	41:44	30
8.	OŠK Zavar	20	8	5	7	35:26	29
9.	TJ Družstevník Šiladice	20	7	7	6	49:39	28
10.	ŠK Borovce	20	7	5	8	28:26	26
11.	FK Šulekovo	20	8	2	10	36:52	26
12.	ŠK Slávia Zeleneč	20	7	3	10	49:43	24
13.	ŠK Dvorníky	20	7	2	11	30:50	23
14.	ŠK Cífer 1929	20	4	7	9	21:37	19
15.	TJ Družstevník Brestovany	20	3	5	12	19:44	14
16.	ŠK Rapid Hrnčiarovce nad Parnou	20	3	1	16	22:63	10

Prvé zápasy žiakov a prípravky MTK

Hoci v súčasnosti MTK nemá družstvo dorastu, žiaci odohrali prvý zápas jarnej časti sezóny 19. marca. Bojovali v Suchej nad Parnou s TJ Vinohradník s veľkou snahou, ktorá však na domácich nestačila a prehrali 7:3. O góly sa postarali Lukáš Gabrhel, Martin Baranovič, Dominik Pekarovič. Zápas zhodnotil tréner žiakov Richard Slovák: „Zápas vyznel v prospech domácich. Mojim chalanom nemôžem uprieť snahu, ale to je jediné také pozitívum zápasu, plus výkon brankára Magulu. Dopustili sme sa veľa chýb, občas si musíme vysvetľovať správanie na ihrisku. Chalani majú ešte dosť problémov s hernými činnosťami jednotlivca, ale určite sa budú zlepšovať a dúfam, že budem môcť vyzdvihnúť viac chalanov z tímu už nasledujúci zápas.“

26. marca hrali žiaci MTK Leopoldov s FK Krakovanmi a na domácej pôde vyhrali 2:0. Oba góly strelil do brány hostí Lukáš Gabrhel v 47. a 51. minúte. 2. apríla žiaci cestovali do Modranky, kde však neboli až takí úspešní ako v predchádzajúcom zápase a prehrali 0:3 s FO ŠK Modranka. Aj napriek prehre bolo vidieť na chalanoch výrazné zlepšenie od prvého zápasu, ktoré nám potvrdil aj tréner Richard Slovák: „Chalani hrali už o moc lepšie, neustále sa snažili o kombinácie a nenakopávali lopty. Bolo vidieť, že ich to baví, a že hrali s radosťou. Pochváliť musím celé mužstvo a z jednotlivcov Magulu, Golányho, Baranoviča a Gabrhela.“

Tabuľka žiaci

P.č.	Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.	TJ Slavoj Boleráz	16	15	1	0	144:08	46
2.	ŠK Slávia Zeleneč	16	15	1	0	99:10	46
3.	SFC Kopánka	16	11	2	3	68:24	35
4.	TJ Vinohradník Suchá nad Parnou	16	11	0	5	116:23	33
5.	FO ŠK Modranka	16	9	2	5	43:27	29
6.	FK Krakovany	16	9	1	6	39:45	28
7.	OŠK Zavar	16	8	1	7	52:45	25
8.	OŠK Smolenice	16	7	1	7	43:44	22
9.	TJ Družstevník Veľké Kostoľany	16	7	0	9	44:49	21
10.	OŠK Dolná Krupá	16	6	0	10	44:71	18
11.	MTK Leopoldov	16	4	0	12	24:76	12
12.	TJ Družstevník Trakovice	16	3	0	12	20:70	9
13.	TJ Iskra – Horné Orešany	16	1	0	15	7:146	3
14.	ŠPORTOVÉ KLUBY BLAVA 1928	16	0	1	15	9:114	1

Tabuľka prípravka

P.č.	Klub	Z	V	R	P	Skóre	Body
1.	FO ŠK Modranka	12	11	0	1	46:7	33
2.	ŠK Čífer 1929	12	8	3	1	42:5	27
3.	OŠK Zavar	12	8	2	2	29:5	26
4.	ŠK Slávia Zeleneč	12	8	1	3	30:10	25
5.	TJ Družstevník Voderady	12	7	0	5	19:16	21
6.	ŠK Rapid Hrnčiarovce nad Parnou	12	6	0	6	31:17	18
7.	TJ Družstevník Brestovany	12	5	2	5	16:23	17
8.	OFK Bučany	12	4	2	6	27:20	14
9.	MTK Leopoldov	12	3	2	7	27:30	11
10.	OŠK Križovany nad Dudváhom	12	3	0	9	27:55	9
11.	TJ Družstevník Siladice	12	1	3	8	12:28	6
12.	OFK Majcichov	12	0	1	11	3:93	1

Prvý zápas odohrala 2. apríla aj prípravka MTK Leopoldov. Chlapci sa snažili, no na výhru to nestačilo a prehrali s OFK Bučany 0:3. Prípravku trénuje Ivan Hegeduš, ktorý sa vyjadril aj o zápase: „Chlapci hrali svoj prvý zápas v jarnej časti sezóny a bolo vidieť, že majú trénu, čo využil súper.“

Futbalovú rubriku slovom a obrazom pripravila Martina Radošovská.

Mesto Leopoldov vás pozýva na 6. ročník podujatia

Beh mestom Leopoldov,

ktorý sa uskutoční 4. júna 2016 a v tomto roku bude obohatený o cyklistickú súťaž. Bližšie informácie vám sprostredkuje mestská internetová stránka a mestský rozhlas.

Šachové okienko po štyroch rokoch a ako ďalej?...

Šachová rubrika existuje v našom časopise už štyri roky. Spýtali sme sa jej zakladateľa – šachového skladateľa, historika, publicistu i popularizátora kráľovskej hry v našom meste – Gorazda Kollárika na skúsenosti s ňou:

❖ **Gorazd, po dvanástich mesiacoch sa opäť stretávame pri šálke lipového čaju, aby sme bilancovali uplynulý rok. Čo nám nové priniesla rubrika Na ťahu je...?**

Prvýkrát sme v našom časopise spovedali šachového veľmajstra. Trnavský šachista Ján Plachetka sa pri príležitosti svojich 70. narodenín obzrel nielen späť vo svojom živote, ale tiež aj ocenil a podakoval za šachovú rubriku. Podarilo sa nájsť jedného priaznivca kráľovskej hry aj medzi redaktormi správ v RTVS. Peter Kollárik si však medzi prečítaním rozhlavského spravodajstva stačí akurát vypiť pohár vody a na šach môže vtedy maximálne len myslieť. Náš časopis som mu na pamiatku odovzdal v budove pripomínajúcu obrátenú pyramídu. Ďalšieho šachového veľmajstra Igora Štohla nám pomohol vyspovedať na základe našich otázok Michal Vrba z Bratislavskej šachovej akadémie. V závere videozáznamu poslali pozdrav do Leopoldova. Dlhoročný slovenský diplomat a právnik Martin Dilong sa nechal vyspovedať zo svojho vzťahu ku kráľovskej hre, do ktorej tajov zasvätil aj svojho syna. Vyspovedali sme tiež nového prezidenta Slovenského šachového zväzu Františka Jablonického, ktorý podporuje vytváranie šachových rubriík aj v lokálnej tlači. Nakoniec sme v našej spovednici privítali šachovú veľmajsterku Evu Repkovú, ktorá podrobne od začiatku popísala svoju šachovú kariéru. Ministerka spravodlivosti Lucia Žitňanská mi písomne odpovedala, že jej otec, medzinárodný šachový majster Július Kozma, ju naučil základy kráľovskej hry, ale nepovažoval šach za šport vhodný pre ženu. Populárna herečka a bývalá modelka Elena Podzámska šach sa nenaučila hrať, čo veľmi ľutuje. Športová strelkyňa Danka Barteková zasa učí hrať šach svojho štvorročného synovca.

❖ **Ďalšie pokračovanie zaznamenala rubrika Šachová partia pre zábavu i poučenie. Akú zábavu i poučenie priniesla pre šachistov?**

Šachovými partiami sme si pripomenuli nedožitú sté narodeniny medzinárodného šachového majstra Maximiliána Ujtelkyho a májové úmrtie Róberta Tibenského. Pri príležitosti 70. výročia ukončenia 2. svetovej vojny sme si spomenuli šachovou partiou na jednu obeť fašistického besnenia v bývalom Československu - Čecha Karola Treybala. Jeho najbližšia rodina si vyžiadala tretie číslo nášho dvojmesačníka na uloženie do svojho šachového archívu, za čo nám vyslovila svoju vďaku. Uverejnili sme tiež partiu vyspovedaného šachového veľmajstra vrátane veľmajsterky v kategórii žien a víťaznú partiu prezidenta Slovenského šachového zväzu.

❖ **So Šachovým okienkom ste začínali pred štyrmi rokmi. Čo nové sa v okienku vyskytlo?**

Uverejnili sme opäť šesť skladieb, z ktorých jedna bola originálom - určená len pre našu šachovú rubriku. Celkovo prišlo 85 riešení a šiesti riešitelia boli finančne odmenení, čo ich iste potešilo. Z Leopoldova zostali len dvaja verní riešitelia: Marián Miklaš a Vladimír Tačovský; z Bratislavy bývalý Leopoldovčan Ján Marko, ktorý ako správny lokálpatriot si časopis kupuje a ukazuje ho šachistom v hlavnom meste Slovenska. Väčšina riešiteľov bola z iných častí Slovenska a niektorí aj zo zahraničia: objavil sa jeden nový zahraničný riešiteľ Henryk Kalafut z Poľska. V Okienku sme si pripomenuli tri životné jubileá, jedny nedožitú 90. narodeniny bývalého leopoldovského politického väzňa a súčasne akademického maliara Ludovíta Lehena, ktorý mal v r. 1968 v leopoldovskej väznici dve výstavy obrazov, a spomienku na bývalého vedúceho šachového klubu v Leopoldove Mariána Žemlu, ktorý ak by bol žil, tak by mi iste skromne povedal: „O mne nikde nič nepíš!“ A preto, Marián, prepáč mi to! Karol Mlynka z Bratislavy sa pokúsil o rekonštrukciu jeho dvojťažky a Michal

Hlinka z Košíc mojej štúdie. V decembrovom čísle sme uverejnili už siedmy originálny príspevok. Aj v tomto roku budeme naďalej uverejňovať šachové skladby, aby nám na Slovensku šachové rubriky celkom nevymreli, a tak sme zachovali ich tradíciu.

❖ **Šachista sa potrebuje aj neustále vzdelávať. Aká šachová publikácia a udalosti vás minulý rok zaujali?**

Rád si prečítam aj knihy z antikvariátu. Moju pozornosť upútala kniha s názvom Bobby Fischer učí hrať šach z r. 1991 vydaná v ruštine, kde tento jedenásť majster sveta učí hrať kráľovskú hru moderným spôsobom pomocou šachových diagramov aj bez použitia šachových súprav. On sa naučil hrať túto logickú hru spoločne so svojou sestrou Joan, staršou od neho, podľa návodu, ktorý bol priložený k hre. Názov knihy je trochu klamlivý, lebo takmer jej prvú polovicu tvorí podrobné vysvetľovanie jeho šachovej dráhy vrátane šachových partíí a až v druhej polovici Robert Fischer učí hrať šach. Postupne sa v hre zdokonaľoval, až sa dostal na šachový Olymp, keď potom nečakane ukončil svoju úspešnú šachovú kariéru. Minulý rok v januári uplynulo 50 rokov od založenia šachovej rubriky v denníku Pravda, ktorú ešte stále pripravuje Bedrich Formánek z Bratislavy. Tento rekord nie je ľahké prekonať. Škoda, že nepoznáme taký v lokálnej tlači, aby sme sa mohli s ním popasovať. Poznám však iný, ktorý držíme, lebo v ktorom miestnom časopise na Slovensku pre 4000 obyvateľov sa venovalo niekedy aj päť-šesť strán v jednom čísle kráľovskej hre? Svetová mierová verejnosť si pripomenula 70. výročie skončenia 2. svetovej vojny. Aj v tomto ťažkom období sa hral v Rusku šach počas vojenského obliehania Leningradu i Stalingradu. Hralo sa v nemocniciach i zákopoch. Takým spôsobom sa ľudia snažili aspoň na chvíľu zabudnúť na svoje utrpenie. V jedných májových poľudňajších televíznych novinách televízie JOJ začali hrať šachovú partiu komentátori Ján Mečiar s Andreou Belányiovou a potom Mečiar s IM Pacherom, ktorý mal biele kamene. Odohrali len 4,5 ťahu, lebo relácia nie je určená na hranie šachu. Po ťahoch: 1.e4 e5 2.f3 f5 3.J:e5 Jf6 4.e:f5 sa prekvapený Mečiar od veľmajstra dozvedel, že začali hrať Lotyšský gambit, čo sa nepovažuje pre čierneho za veľmi vhodné otvorenie. Svetoznáma plavkyňa Martina Moravcová sa mi zdôverila, že pri svojom športovom a pracovnom zatažení sa k šachovej hre zatiaľ nedostala. Naopak, dirigent Branislav Kostka ovláda aspoň základné pravidlá šachu, ako sa priznal v rozhovore s Petrou Bernasovskou v sobotňajších ranných dialógoch RTVS. Po futbale, tenise a golfe je u neho na štvrtom mieste. V jednom diele televízneho seriálu o detektívi Herculovi Poirotovi som opäť uvidel šachový motív, keď dve dámy - herečky - hrali šach a partia sa skončila dokonca matom. Predpokladám, že svetoznáma spisovateľka Agatha Christie ovládala aspoň základné pravidlá tejto logickej hry a možno si ju aj rada zahrala.

❖ **Medzi šachovými partiami ste už uverejnili aj partie francúzskeho cisára Napoleona Bonaparteho a nemeckého politického ekonóma Karola Marxa. Aká je podľa vás ich historická hodnovernosť?**

Stopercentne sa ich pravosť alebo nepravosť nedá dokázať. Vie sa však, aká bola úroveň šachovej teórie v určitom historickom období a podľa toho sa dá uvažovať. Z Napoleonovej partie cítiť snahu súpera (šachový automat) zlomiť bleskovým útokom. Naopak, v Marxovej partii zase upúta pozornosť znalosť šachovej teórie otvorenia. Vymyslieť priebeh partie však nie je žiadny problém. Faktom zostáva, že obaja boli dokázateľne vášniví šachisti. Uvediem iný príklad falzifikácie z oblasti kompozičného šachu. V r. 1978 priniesol známy francúzsky šachový časopis Europe Echecs správu, že pápež Ján Pavol II. uverejnil ešte r. 1946 ako mladý kňaz s vlastným menom Karol Wojtyla niekoľko svojich šachových skladieb v krakovskom časopise katolíckych študentov. Táto správa prebehla celým šachovým svetom ako senzácia a po istom čase sa dostala aj do niektorých slovenských šachových rubrik (Pravda, Hlas ľudu, Fakty). Nakoniec sa ukázalo, že išlo o „kanadský žartík“ nejakého francúzskeho

šachového novinára. V denníku Pravda 9. 2. 2001 redaktor šachovej rubriky Bedrich Formánek prezradil pravdu a uverejnil nasledovnú dvojťažku už ako skladbu „neznámeho autora“ a čitateľom - riešiteľom sa ospravedlnil za predtým uverejnenú (20. 4. 1990) „kačicu“: Biely - Kd5, Dd4, Ve6, Ve8, Sb8,Jc4,Pb5, e4 (8); čierny - Kd7, Sc8, Sd8, Jb7, Pc7, f6 (6) s výzvou „mat 2. ťahom“. Rieši 1.Da7! tempo. Ináč je to celkom pekná skladba so zaujímavým postavením bielych a čiernych kameňov.

❖ **Niekoľkokrát som vás videl, ako ste kráčali pomalým krokom smerom k väzenskej bráne s igelitovou taškou v ruke, čo sa dá rôzne vysvetliť... Môžete prezradiť prečo?**

Nešiel som sa tam dať zatvoriť natrvalo, ale len nakrátko (úsmev). V rekapitulácii – rozhovore za rok 2013 – som hovoril o užitočnosti umožniť odsúdeným v leopoldovskej väznici venovať sa kráľovskej hre. Pracovníčka ZVJS v Leopoldove Jana Štefanková ma oslovila s prosbou o pomoc pri vytvorení zaujímavého projektu s názvom Šach do väzníc. Vo svete iste nie je ojedinelý (USA, Rusko, Mexiko), ale na Slovensku možno áno. Základnou podmienkou, ale nie postačujúcou, je to, aby odsúdení mali o šachovú hru záujem. Mám tridsaťročnú skúsenosť so vzdelávaním dospelých hoci v inom odbore, ale moje praktické poznatky sa dajú využiť aj pri výučbe šachu. Začali sme v skromných podmienkach bez veľkého materiálneho vybavenia. Chýbal nám hlavne nástenný magnetický šach, ale odsúdení majú niekoľko vlastných šachových súprav rôznych veľkostí. Ja som si tiež nosil svoju. V niekoľkých šachových lekciami som „poslucháčom“ vysvetľoval šachovú teóriu, spôsob otvorenia partie, ale tiež som priniesol na ukážku aj niekoľko čísiel časopisu Leopoldov so šachovou rubrikou, čím som jej urobil reklamu, lebo o nej dovtedy nevedeli. Dozorca mi ich privedie po skončení zamestnania do triedy v počte sedem až dvadsať, lebo sa robí výber pre veľký záujem odsúdených. Jednotlivé tahy som im písal kriedou na tabuľu, ktoré si potom prehrávali na šachovnici. Odporúčam im potom neskôr sa hrať partie medzi sebou podľa tohto návodu aj s výmenou farby kameňov. Teraz už využívam pri výklade nástennú zasúvaciu šachovnicu, čím výučba dosiahla vyššiu úroveň a môžu ju všetci pozorne sledovať. Dostávajú na „domácu úlohu“ vyriešiť nejaký šachový problém, ktorý potom v nasledujúcej lekcii analyzujeme. Po asi dvoch hodinách ma z väznice vypustia von na slobodu (úsmev).

❖ **Aké je vaše pranie ako šachistu v tomto roku?**

Potešilo by ma, keby sa v parku na Nám. sv. Ignáca umiestnil tzv. záhradný šach s veľkými figúrami (uvádzame ho na obrázku; pozn. red.), kde by si návštevníci mohli kedykoľvek zahrať kráľovskú hru. Len neviem, aká by bola jeho životnosť... Možno sa nájde niekto, kto sa začne zaujímať o šach prostredníctvom našej šachovej rubriky a neskôr sa z neho stane šachový veľmajster (úsmev). Nepovedal som úmyselne majster sveta, lebo to by som chcel už asi veľa...

Nakoniec mám dve smutné správy: Po Rudolfovi Markovi, Ladislavovi Tačovskom,

Mariánovi Žemlovi, Viliamovi Mišovičovi, Rúfusovi Kramplovi, Leandrovi Tittlovi odišli do „šachového neba“: 7. apríla Michal Poničan (75 r.) a 29. septembra Milan Svetlík (72 r.), obaja bývalí železničari - sprievodcovia vo vlaku, resp. vlakvedúci. Takže bývalých leopoldovských šachistov pomaly, ale isto ubúda. Kto vie, kto je teraz z nich na rade... Ale radšej nie, aby som nebol depresívny!

Za rozhovor ďakuje Juraj Hladký.

Na ťahu je šachová veľmajsterka z Bratislavy

K špičke slovenského ženského šachu určite patrí aj **Regína Theissl-Pokorná** (* 1982), ktorá pre našu šachovú rubriku poskytla krátke interview, v ktorom sa zdôverila so svojimi názormi na kráľovskú hru:

Kto vás naučil hrať šach a koľko ste mali vtedy rokov?

Šach ma naučil hrať otec, keď som mala približne štyri roky.

Čím vás priťahuje kráľovská hra?

Je toho veľa, čo ma na šachu baví. Je to obrovská pestrosť hry, každá partia je iná, nekonečné možnosti tvorivosti, tá radosť keď sa vám podarí vyhrať peknú partiu, je to kombinovanie strategických a taktických motívov...

Ktoré svoje šachové výsledky považujete za najúspešnejšie?

Je to asi prvenstvo na ME juniorov a ME družstiev a potom niekoľko mládežníckych titulov z ME a z MS.

Na kamennej šachovnici v Bratislave na Hviezdoslavovom námestí ste na jeseň r. 2013 odohrali s Jánom Čarnogurským šachovú partiu. Pamätáte si ešte jej priebeh? S akým výsledkom sa

skončila a prečo sa uskutočnila?

Jeden môj známy ma oslovil, či by som si nechcela zahrať s Jánom Čarnogurským šachovú partiu a popritom ešte simultánku. Keďže takýto mix som ešte doteraz nehrala a rada šach propagujem na verejnosti, povedala som si: prečo nie. Partia sa hrala na veľkej šachovnici, ktorá bola dosť nepriehladná. Pamätám si, že sme hrali „taliansku hru“, ale konkrétne tahy si už úplne nepamätám; asi aj z toho dôvodu, že som naraz hrala aj simultánku na nejakých 6-8 šachovniciach.

Hrali ste niekedy šach aj korešpondenčne? Aký je váš názor na takýto spôsob hry?

Keď sme boli mladšie, hrali sme korešpondenčný šach formou posielania korešpondenčných lístkov. Dnes je táto forma šachu veľmi úzko spätá s počítačmi a šachovými programami. Keď ste ale slabší hráč, ani samotný počítač vám nepomôže, veľa pozícií si stále vyžaduje ľudský prístup k samotnej hre.

Riešili ste niekedy šachové problémy z novín a časopisov?

V jednom nemeckom týždenníku sa kedysi objavovala pravidelne šachová rubrika a vždy som sa na tej strane zastavila a riešila danú úlohu.

Aký má podľa vás význam zakladanie šachových rubriek v lokálnej a regionálnej tlači?

Určite pomôže propagovať a tlmočiť šach verejnosti ľudskejším a zábavnejším štýlom, keďže sú orientované skôr na tú laickú verejnosť.

Aký je váš názor na zavádzanie šachu do škôl ako povinného alebo nepovinného predmetu?

Určite to úplne podporujem; šach je výborný nástroj na zdokonalenie a cibrenie mnohých zručností a schopností. Navyše je to formou hry a myslím si, že pre deti najmä zábavy.

Ako si spomínate na vašu spoluprácu s veľmajstrom Jánom Plachetkom?

Janko bol vždy ako môj druhý otec, výborne sme si sadli nielen šachovo, ale aj ľudsky. Na spoluprácu s ním mám krásne spomienky, zažili sme spolu mnoho úspechov a stále sme v kontakte, hrávame spolu ligy. Na Jankovi sa mi páčilo, ako pristupoval k šachu, nie cez počítače a programy, ale cez šachovnicu. Doteraz to vo mne ostalo, počítač používam, lebo musím, ale bola by som najradšej, keby tie všetky super programy a „enginy“ neexistovali.

Aké je vaše pranie ako šachistky do ďalších rokov vášho života?

Šachu sa venujem v posledných rokoch o niečo menej, keďže som začala pracovať. Ale o nejaký čas sa chcem k nemu naspäť vrátiť, resp. k trénerskej činnosti.

Za rozhovor ďakuje Gorazd Kollárik

Šachová partia pre zábavu i poučenie

Bielý: Regína Theissl - Pokorná

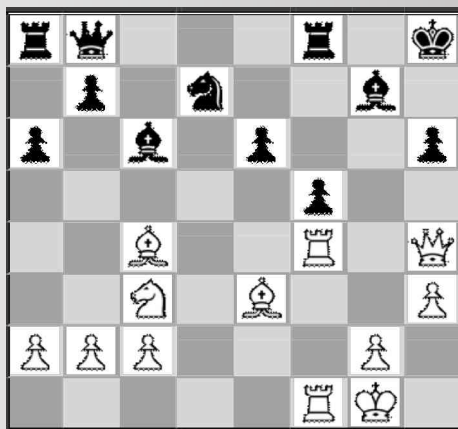
Čierny: Nona Gaprindašvili

Európske majstrovstvá žien 2003

Sicílska obr. - B33

1.e4 c5 2.f3 Jc6 3.d4 cxd4 4.Jxd4 Jf6 5.Jc3 d6 6.Sc4 (Vznikol Sozinov systém v sicílskej obrane, ktorý s obľubou hrával s bielymi figúrami aj americký šampión Robert Fischer.) 6. - Sd7 7.0-0 g6 (7. - Je5 8.Se2 Db6 9.Jb3 e6 10.Se3 Dc7 11.Jb5 Db8 12.Dd4 Jg4 13.Vae1 Jxe3 14.fxe3 Se7 15.Vd1 Sc6 16.Ja5 Sd7 17.Jxd6 Sxd6 18.Dxd6 Dxd6 19.Vxd6 Vc8 20.e5 Jd5 21.e4 Je3 22.Vf3 Jg4 23. Vxd7!? atď.) 8.h3 Jxd4 9.Dxd4 Sg7 10.Sg5 h6 11.- Se3 0-0 12.Dd3 Sc6 13.Vad1 a6 14.e5 Jd7 15.f4 dxe5 16.Dxg6 e6 17.Dg3 exf4 18.Vxf4 Db8 19.Vdf1 Kh8 20.Dh4 f5?? (Po- zri diagram! Prehrávajúci ťah. Brániť sa mohla po: 20. - Je5 21.Sd4 Vd8 22.Vf6 Kg8 23.Sxe5 Dxe5 24.Vxf7 Vd2 25.Vxg7+ Dxg7 26.Sxe6+ Kh8 27.Vf2 Vxf2 28.Dxf2 Ve8 29.Sg4 De5 30.a3 Kg8 31.Df5 Dd4+ 32.Kh2 Dd6+ 33.Kg1 Ve1+ 34.Kf2 Ve7 35.Kg1 Dd2 36.Se2 Kg7 37.Dg4+ Kh8 =; 22. - Sxf6? 23.Vxf6 Kg8 24.Vxh6 Jf3+ 25.Kf2 Jxh4 26.Vh8 mat.) 21.Vxf5! Vxf5 22. Vxf5 exf5 23.Sxh6 Jf8 a čierna sa vzdala.

Regína Theissl-Pokorná (* 18. január 1982) je slovenská šachová veľmajsterka (WGM). Najvyšší rating mala 2429. Trénoval ju šachový veľmajster Ján Plachetka z Trnavy. Stala sa majsterkou SR dievčat do 18 rokov 1997, juniorskou majsterkou Európy r. 1998. K najväčším úspechom patrí zlato z Majstrovstiev Európy junioriek v Patras 1999. Vyhrala sériu chorvátskych ženských turnajov: Rijeka 2001, 2002, 2005, Vrbnik 2008. Na olympiádach re-

prezentovala Slovensko kontinuálne od roku 1998. V roku 1999 bola členkou ženského družstva, ktoré zvíťazilo na ME v Batumi a na druhej šachovnici získala výkonom šesť výhier z ôsmich partíí malú bronzovú medailu. Regina je mediálne najprezentovanejšia z našich šachových reprezentantiek, veľa cestuje a propaguje šach aj v exotických krajinách. Jej podobizeň vydali na známke Čadu. Na Islande trénovala mládež. Šach hrávala aj jej sestra Renáta.

Nona Gaprindašviliová (* 3. 5. 1941) sa narodila v Gruzínsku. V r. 1962 ako dvadsaťročná porazila v boji o šachovú korunu Elizabetu Bykovovú, r. 1965 Alu Kušniriovú a r. 1975 Nanu Alexandriovú. V r. 1978 podľahla v súboji so 17-ročnou Gruzínčankou Majou Čiburnadzeovou. Reprezentovala bývalý Sovietsky zväz na šachových olympiádach v r.: 1963, 1966, 1969, 1972, 1974, 1978, 1980, 1982, 1984, 1986, 1990 a Gruzínsko r. 1992. Vyhrala päťkrát šampionát Sovietskeho zväzu medzi ženami v r. 1964, 1973, 1981, 1983 a 1985. Ako prvej žene na svete jej bol r. 1978 udelený titul šachovej veľmajsterky a získala šachového Oskara. V r. 2009 sa stala v Taliansku seniorskou majsterkou sveta.

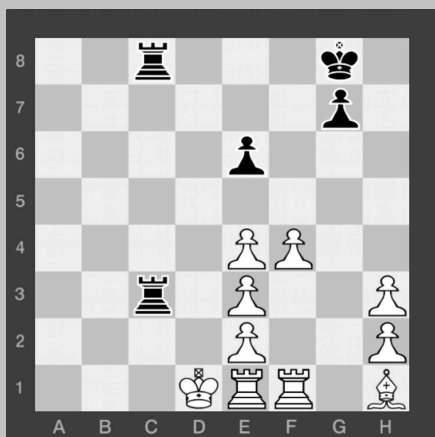
(GK)

Šachové okienko

V 70. rokoch minulého storočia sa medzi slovenskými skladateľmi, ale aj „štúdiármi“ objavil nový autor z podtatranskej obce Važec **Ján Jurčo** (* 8. 4. 1956). Prvotinu uverejnil ešte r. 1973 v šachovej rubrike denníka Pravda, ktorú už viac ako 50 rokov pripravuje súčasný predseda Slovenskej organizácie kompozičného šachu Bedrich Formánek z Bratislavy. Jankova doterajšia kompozičná tvorba obsahuje 56 skladieb (16 dvojťažiek, 5 trojťažiek, 1 mnohoťažka, 6 štúdií, 20 pomocných matov, 1 samomat a 7 iných skladieb). V skladateľských súťažiach získal 16 vyznamenaní, v Albumoch česko-slovenských skladieb umiestnil 6 skladieb. Bol česko-slovenským vedúcim oddelenia exoskladieb v 2. Svetovej súťaži kompozičného šachu WCCT r. 1981. Zaujímali sa o všetky odvetvia kráľovskej hry. Korešpondenčne prestal hrať šach po nástupe počítačov, ale praktický šach hrá stále. Po trinástich rokoch by sa chcel vrátiť ku kompozičnému šachu. Zatiaľ sa aspoň občas zúčastňuje riešiteľských súťaží v novinách i časopisoch. Z ostatných záujmov má turistiku, fotografovanie, literatúru, hudbu, zbieranie máp, pohľadníc a známok. Stále pracuje ako geodet. Žije v spokojnom manželstve, má dvoch synov a dve malé vnučky.

Z jeho šiestich štúdií sme vybrali jednu, ktorá v súťaži španielskej organizácie kompozičného šachu SEPA dostala pochvalnú zmienku. Bielemu hrozí po: 1.e5? Vd8+ 2.Sd5 V:d5 mat, ale po inom tahu sa dokáže zachrániť. Biely ťahá a remizuje!

Skladba č. 26
Ján Jurčo
SEPA C 31. 3. 1977

Biely remizuje (10 - 5)

Pri príležitosti významného životného jubilea želáme Jankovi, nášmu riešiteľovi, pevné zdravie, veľa spokojnosti v rodinnom kruhu a skorý návrat ku skladaniu šachových skladieb! Vždy, keď prechádzam rýchlikom okolo Važca, tak si spomeniem, že v tejto malebnej podtatranskej obci býva jeden šachový skladateľ i riešiteľ, keď druhý - Ján Michalko - umrel v r. 1992.

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo priamo na MsÚ v Leopoldove do 22. mája 2016. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený. Ako výherca za správne vyriešenie skladby č. 25 (Linder) bol vyžrebovaný **Oto Mihalčo**, Cyprusová 1, 040 01 Košice. Blahoželáme!

Riešenie skladby č. 25 (Linder): **1.Dg4!** hr. 2.Da4 mat, 1. - V:g4, S:g4, Se4 (d5), e1J, c4 2.Je4, Jf5, Vf1, Vd2, Dd4 mat. Pôsobivý úvodník, ktorý nie je ľahké nájsť. Zaujme tiež otváranie batérie: veža - jazdec.

Naši riešitelia nám ku skladbe napísali:

Dva pekné batériové maty. (Ivan Garaj, Bratislava)

1.Dg4! hr. 2.Da4#, 1...V:g4 2.Je4#, 1...c4 2.Dd4#, ale aj s veľmi peknými variantmi po 1...Sd5 (e4) 2.Vf1# s väzbou pešiaka, 1...e1J 2.Vd2# s blokovaním poľa e1 a odlclonením Vf2. (Juraj Brabec, Bratislava)

Zlatá klasika. Osobne sa mi dvojťažky takéhoto typu páčia oveľa viac ako to ABC... (Jozef Ložek, Lukáčovce)

Pekná klasická dvojťažka s obeťou dámy i zaujímavou premenou na jazdca. (Karol Mlynka, Bratislava)

Veľmi pekná skladba. (Oto Mihalčo, Košice)

(GK)

Gitku zaujalo...

Milosrdenstvo je kráľovnou všetkých čností

Stojíme na prahu nového liturgického roka, ktorý má prívlastok mimoriadny. Sv. Otec pápež František ho vyhlásil za Svätý rok milosrdenstva, ktorý trvá od 8. decembra 2015 do 20. novembra 2016. Hoci to urobil na prvý pohľad nečakane, vyjadril tým dôležitú skutočnosť – človek putujúci dnešných chladným a neosobným svetom nepotrebuje nič iné ako vedomie, že je milovaný. O milosrdenstve sa často hovorí ako o najväčšej Božej vlastnosti. Sväté Písmo už v Starom zákone predstavuje milosrdenstvo predovšetkým ako vlastnosť Boha. Opisuje jeho vzťah k vyvolenému národu, ako aj k jednotlivému človeku. V Novom zákone sa Božie milosrdenstvo uskutočňuje v Ježišovi, v ktorom všetci ľudia môžu byť spasení. V jubilejnom roku milosrdenstva nejde o to, aby sme teoreticky uvažovali o tom, čo je milosrdenstvo, a definovali ho, ale ide predovšetkým o to, aby sme ho prežívali. V posolstve na Veľký pôst Sv. Otec František používa obraz Ježiša, ktorý umýva nohy učeníkom a veľmi zdôrazňuje, že to nie je iba príklad. Je to trvalé a aktuálne svedectvo. Keď zažívame milosrdenstvo, vtedy sa môžeme oň deliť s inými. Rok milosrdenstva nevylučuje nikoho. Podstata Božieho milosrdenstva spo-

číta predovšetkým v tom, že je dostupné pre všetkých ľudí bez výnimky. Človeku sa ponúka v každej chvíli a v každej situácii.

Milí chorí, trpiaci, opustení, k životu patria nielen radosti, ale aj ťažkosti a bolesti. Pôst je obeta bolesti, zdravotného postihnutia, je to opustenosť chorých ľudí prijatá bez šomrania. Načrime teda zo žriediel Božieho milosrdenstva, ktoré Svätý Ján Pavol II. nazval „najlepším antibiotikom na choroby súčasného sveta.“

Ježišu, vždy keď klesáme, nech nás tvoj pohľad uzdraví, len pozrieš a pád sa zastaví a vinu slza opraví. Ježiš, keď sa moja duša zjaví pred tebou, nezavrhuju ju, prosím, ale prijmi ju do svojho láskavého milosrdenstva, aby ťa naveky zvelebovala. Kríž je znakom toho, ako nás Ježiš miloval. Eucharistia je znakom toho, ako nás Ježiš miluje.

Milí čitatelia, prajem vám, aby ste v mimoriadnom roku milosrdenstva prežívali blízkosť Ježiša a úprimne pokročili na ceste svojej spásy. Nech vám k tomu pomáha aj modlitba na mimoriadny Svätý rok milosrdenstva.

Svätý rok milosrdenstva

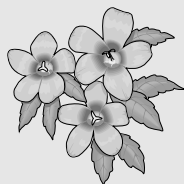
Modlitba na mimoriadny Svätý rok milosrdenstva

Pane Ježišu Kriste, ty si nás učil, aby sme boli milosrdní ako nebeský Otec, a povedal si nám, že kto vidí teba, vidí jeho. Ukáž nám svoju tvár a budeme spasení. Tvoj pohľad plný lásky oslobodil Zacheja a Matúša z otroctva peňazí; cudzoložnicu a Magdalénu od hľadania šťastia iba v stvorení; dojal Petra k slzám pri zrade a zaistil raj kajúcemu lotrovi. Daj nám tak počúvať slová, ktoré si povedal Samaritánke, akoby si ich hovoril každému z nás: „Keby si poznala Boží dar.“ Ty si viditeľnou tvárou neviditeľného Otca, Boha, ktorý prejavuje svoju všemohúcnosť najmä cez odpustenie a milosrdenstvo: daj, aby Cirkev bola vo svete viditeľnou tvárou teba, svojho Pána, vzkrieseného a osláveného. Priat si si, aby tvoji služobníci boli tiež zaodetí slabosťou a mali tak správne spolucítenie s tými, čo sú v nevedomosti a omyle: daj, aby sa každý, kto za niektorým z nich príde, cítil očakávaný, milovaný a zahrnutý Božím odpustením. Zošli svojho Ducha a všetkých nás posväť jeho pomazaním, aby jubileum milosrdenstva bolo rokom Pánovej milosti a aby tvoja Cirkev mohla

s novým nadšením prinášať chudobným dobrú zvesť, zajatým a utláčaným zvestovať slobodu a slepým prinavrátiť zrak. Na príhovor Panny Márie, Matky milosrdenstva, prosíme o to teba, ktorý žiješ a kraluješ s Otcom a Duchom Svätým na veky vekov. Amen.

Pripravila Gitka Bayerová

Spoločenská kronika

*Dovoľujeme si aj touto formou zablahoželať
naším rodičom a starým rodičom*

Gustávovi Zennerovi a Olge Zennerovej, rod. Fabiánovej,
k ich 50. výročiu sobáša, ktoré si pripomenuli 19. februára 2016.
K zlatému svadobnému výročiu im zo srdca želajú pevné zdravie a ve-
ľa spokojnosti do ďalších spoločných rokov dcéra so zatom a deťmi.

Marec – apríl

2016

Narodili sa

Emma Blašková
Andreas Theodossiou
Viktória Šimánková
Adam Hanuliak
Oliver Vatrál
Ema Marcinčinová

Sobášili sa

Ing. arch. Matej Jančár
a Mária Papučíková

Naši jubilanti

Zlatica Žihlavská
Jaroslava Kollárová
Miroslav Čech
Eva Latáková
Emília Hromadová
Anna Konopásková
Viera Semeneiová
Kristína Pleváková
Viera Ďuračková
Jana Leitmanová
Rudolf Šoka

Kvetoslava Antalová
Jozef Blaško
Elena Enderlová
Viera Urbancsoková
František Pecár
Jozef Gerič
Božena Blašková
Silvia Kabátová
Milan Ondrejčka
Anna Sahuľová
Eva Ondrišová
Daniela Lásková
Terézia Kalická
Erika Púšová
Jozef Pekarovič
Olga Zennerová
Jaroslava Chatrnuchová
Jozefína Kondelová
Jozef Matušák
Marta Chatrnuchová
Jozef Valacsay
Emília Olexová
Emília Kršnáková
Jozef Ulík
Jozefa Adamík

Anna Ďuračková
Ružena Hubincová
Mária Geričová
Anna Šušeková
Karol Skákala
Zuzana Blažová
Elena Macášková
Albín Zoller
Elena Barteková
Kristína Lubová
Mária Žovínová

Opustili nás

Ludovít Sahuľ
Eleonóra Chmelanová
Anton Krištofiak
Agnesa Sobolčiaková
Helena Selecká
Mária Szarazová
Bernard Lackovič
Emília Winklerová

Pripravila
Mgr. Viera Lietavová.

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 30. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: apríl 2016

Nový Práner a Mesto Leopoldov Vás pozývajú na

3. ročník

Leopoldovský

13.-14. Máj 2016

Piatok 16:00-24:00

Sobota 10:00 - 24:00

Námestie Sv. Ignáca Leopoldov, Bližšie info v Novom Pránieri

Tradičné pečené špeciality (kurence, rebrá, klobása, cigánska v zemli, lokše) pečené prasiatko

Pivné špeciality: utopenec, nakladaný encián

Varíme guláš z diviny

Koncerty: Piatok od 16:00 Country - Váh River band
Sobota od 16:00 Rock - Na Ex, Coverage

FRAŠTACKÉ NOVINY
Radová obec Frašták

ROIN®
PROFESIONÁLNA HYGIENA

MAAN

MILMARK
Kofal

Bidvest

hcregion.sk

LEOPOLDOV

